

Intimidatie
herkennen en transformeren

een kans tot heelwording?

Zohra Noach

Intimidatie
herkennen en transformeren

een kans tot heelwording?

Zohra Noach

Dank!
Aan deze publicatie is door verschillende mensen gewerkt.
Graag wil ik hen bedanken voor hun toewijding bij al het
computerwerk, uittypen, corrigeren, enzovoort.
Zohra Noach

© 2007 Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

Derde druk 2007

ISBN: 978-90-808808-5-6

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze uitgave mogen uitsluitend de originele teksten
in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding
van de bron en de naam van de auteur

Woord vooraf

De essentie van ieder boek van Zohra Noach is de herkenning van de eigen innerlijke geestkracht door de liefde van het hart en de verzoening en acceptatie van zichzelf en anderen.

In alle boeken is de spreektaal zoveel mogelijk gehandhaafd opdat de uitwisselende energieën zo goed mogelijk behouden blijven.

Bij het lezen van dit boek kan men zichzelf, bij wijze van spreken, in de zaal plaatsen en de woorden de eigen weg naar het hart laten vinden.

Deze uitgave bevat het geredigeerde verslag van drie studiebijeenkomsten van hulpverleners met Zohra Noach over het thema hoe om te gaan met intimidatie.
De bijeenkomsten werden in 1996 gehouden in Baarn, op 21 september, 19 oktober en 23 november.

Inhoud

Woord vooraf
Voorwoord

deel 1 11
Intimidaties: energietrillingen van zielen
kaarsenritueel
inleiding op het thema intimidatie
intimidatie als energietrilling van de ziel
intimidaties toelaten om tot transformatie te kunnen komen
schade toegebracht aan levensenergie
zelf intimidaties uitzenden
vernieuwing en verandering
dialoog 18
versluiering van Licht
achtergronden
wat draagt de moeder over aan haar kind
machtsovername
de rol van de vader
wisselwerking tussen ouders en kinderen
intimidatie als vorm van projectie
seksuele energie als levenskracht
lichamelijke intimidatie
lichtere vormen van intimidatie
jezelf bevestigen als persoonlijkheid
wat gebeurt er bij de conceptie
subtiele vormen van intimidaties door hulpverleners
pesten op school
stemmen horen
intimiteit in de gezondheidszorg

deel 2 51
inleider middag
inleiding Zohra
intimidatie van binnenuit
dialoog 56
gezonde twijfel
intimidatie en fysieke componenten
tot vernieuwing komen
herinneringstrillingen
stemmen zelf creëren
schuldgevoel
verandering van denkpatronen
kies je er zelf voor?
niet ten koste van jezelf
vergeving en acceptatie

deel 3 85
Jezelf innerlijk onafhankelijk maken van intimidaties
bewustzijn van de jaren 2000
dialoog 90
weerspannige energieën
een brug slaan
een offer brengen
weerbaarheid
opnieuw vergeving en acceptatie
machtstrilling
stemmen horen
warmte, ruimte
Lichtvisualisatie 118
Doorgeving 'Ik groet u' 122

Voorwoord

Een van de moeilijkste aspecten bij de hulpverlening aan vrouwen en mannen, die het slachtoffer zijn geworden van intimidatie, is het ogenschijnlijk zo zinloze en onbegrijpelijke van die ervaring. Alle soorten intimidatie, zowel seksueel misbruik als fysieke intimidatie of mishandeling, alsook psychische intimidatie in alle verschillende uitingsvormen, hebben met elkaar gemeen, dat diegene, die er het slachtoffer van is geworden, blijft zitten met een bijna onoplosbaar probleem: waarom is míj dit overkomen?

Ik bedoel hier niet de vraag naar de beweegredenen van de dader, noch de vraag - zoals die vaak in het begin van de hulpverlening wordt gesteld - om hulp bij het op een rij krijgen van alles wat er is gebeurd. Ik bedoel hier de vraag naar het waarom, die overblijft als de ervaring min of meer is verwerkt, als het slachtoffer haar of zijn leven weer oppakt, of probeert op te pakken. Het is die vraag naar de achtergrond en de diepere betekenis van de gebeurtenissen, waarbij de hulpvrager het antwoord niet verwacht van een ander, maar zelf op zoek is, zelf op zoek gaat.

Een zoektocht, die zich bij velen onontkoombaar opdringt en zich niet in slaap laat sussen: waarom is míj dit overkomen? Wat is de betekenis voor mij ervan?
Wat maakt toch, dat er mensen zijn, die dit doen of waarom er daders zijn en slachtoffers, en waarom was ik slachtoffer?

Bij de ene hulpvrager eerder dan bij de ander, uiteraard mede afhankelijk van het verloop van het verwerkingsproces en factoren als leefsituatie, opleiding, leeftijd, etc, komt deze klemmende vraag naar voren. In de reguliere hulpverlening, zoals die o.a. wordt uitgevoerd bij instellingen voor (algemeen)

maatschappelijk werk en RIAGG's, komt deze vraag naar de zin van de doorstane ervaring(en) vaak aan het einde van de hulpverlening ter tafel. Voor menig hulpverlener vormt deze vraag het signaal, dat de hulpverlening kan worden afgerond, vaak ook: moet worden afgerond. Immers, deze vraag geeft aan, dat de hulpvrager in een bepaalde fase is beland - de fase na de verwerking. Nu kan de hulpvrager wel zonder hulp verder: alles is immers op een rij gezet en (grotendeels) verwerkt, het behandelingsdoel wordt/is afgerond.
Moeten afronden ook: er wachten nieuwe hulpvragers, vaak staan die op een wachtlijst!

Bovendien: wat kán de hulpverlener met deze diepere zingevingvraag? Wat moet de hulpverlener bieden bij de zoektocht van de hulpvrager naar de diepere achtergrondbetekenis van datgene, wat hem overkomen is?

De hulpvrager gaat alleen verder en in heel veel gevallen gaat dat goed. Maar de vraag blijft binnenin zitten. De één praat er over, de ander houdt de vraag voor zichzelf.
Maar het ontbrekende antwoord houdt de zoektocht gaande, uiteindelijk blijft er heel vaak die behoefte om juist daarover meer te weten te komen: wat is de betekenis van die nare, traumatische gebeurtenissen voor míj? Wat moet ik ermee, wat zegt het mij? Sommigen zien wel, dat ze (psychisch) sterker zijn geworden door het gebeuren, bij anderen heeft het tot een wending in hun levensloop tot dan toe geleid. Maar toch blijven velen zitten met onbeantwoorde vragen.

In deze drie lezingen van Zohra Noach zijn antwoorden te vinden, of aanzetten tot antwoorden. Geen verklaringen of oplossingen, wel tot inzicht leidende gedachten over intimidatie en tot bewustwording. Die gedachten beperken zich

niet alleen tot inzichten en/of bewustwording voor slachtoffers, maar ook voor daders en daderhulpverleners.
Zohra plaatst gebeurtenissen en ervaringen in een veel wijder perspectief, dan wij doorgaans hebben. Zij toont ons de keerzijde van de medaille, of wij dat nou leuk vinden of niet. Intimidatie, machtstrillingen, zitten in ieder van ons en dader of slachtoffer kunnen wij allemaal zijn.
Het allerbelangrijkste in haar rijke visie is het bestaan van een Innerlijke Liefde, de Godsvonk in ons, die ons uiteindelijk in staat stelt om zelfs intimidatie te leren hanteren als een groeimoment op het lange pad van ontwikkeling naar …?

Hans Bosman,
maatschappelijk werker/gezinstherapeut
hoofd afdeling maatschappelijk werk

‘Het zit in je zelf.
Alle kracht, alle licht, alle schaduw,
alle schoonheid, alle puin.
En jij hebt je eigen stoffer en blik
om dat puin op te ruimen’.

Deel 1

Intimidaties: energietrillingen van zielen

kaarsenritueel

Laten we beginnen met de kaars aan te steken, de kaars van de verbinding: ‘van hart tot hart, van ziel tot ziel, van geest tot geest’, horizontaal èn verticaal.
Dan het aansteken van de drie kaarsen. Deze staan als symbool voor het licht van de eenheid, van de bewustwording en van de liefde.
Dit is een rituaal om in ons denken, in ons gevoel, in ons hele mens-zijn, duidelijk te maken dat wij behoren tot een eenheid, dat wij het besef daarvan in ons bewustzijn moeten hebben om er mee te kunnen werken en dat onze eigen menselijke warmte, liefdeskracht, noodzakelijk is om het te kunnen realiseren.
Nu richten wij ons niet alleen op de symboliek hiervan, maar op de energie die het in onszelf oproept en zich daardoor kan gaan realiseren.

inleiding op het thema intimidatie

Er is mij gezegd vanuit de geestelijke begeleiding hoe goed het zou zijn, wanneer wij steeds meer en duidelijker inzicht zouden kunnen krijgen in het hoe en waarom van het thema intimidatie.
Intimidatie van buitenaf, intimidatie van binnenuit. Intimidatie, hoe je daarmee kunt omgaan, in ogenschouw nemend dat je natuurlijk zelf ook intimidatietrillingen hebt, ik ook.
Inzichten worden daarover gegeven - dat is verticaal - en de bedoeling is dat wij mensen dat met elkaar verhorizontaliseren, dan kan het ook echt in onze menselijke materie komen.

Wij komen allemaal in ons leven intimidaties tegen, die naar ons gericht worden, of die wij soms zelf naar anderen richten. Intimidaties die invloed hebben op ons emotionele gebied en ook zeer zeker op ons mentale gebied, op ons denken. Het zijn als het ware aanslagen die gepleegd worden. Dat ze zodanig invloed kunnen hebben op zowel ons emotionele als mentale gebied komt omdat in onszelf een plek is waar de intimidatie van buitenaf zich kan vasthechten.

Waarom gebeurt het? Hoe gebeurt het? En uiteindelijk, wat kunnen we er dan mee? Hoe kunnen wij het zodanig hanteren, dat wij daar een verandering in kunnen aanbrengen, een transformatie aan kunnen geven?

intimidatie als energietrilling van de ziel

De intimidatie begint al in het zielenaspect van degene die gaat incarneren. Het begint daar niet alleen, het is daar al. Vanuit levens her, de continuïteit van leven, is alles wat er gebeurt in het leven als een energietrilling opgeslagen.
De ziel gaat incarneren, zoekt zich ook biologisch juist datgene uit wat daar precies op resoneert en erbij past, en komt dan in een wereld waar hij of zij juist met deze aspecten in zichzelf in aanraking komt, opdat de mogelijkheid van transformatie dan sterk zal kunnen zijn. Dat kan positief uitvallen, maar vaker lijkt het negatief te zijn, waardoor wij eraan kunnen leren.

De foetus in het lichaam van de moeder is behept met de eigen energietrillingen, herinneringstrillingen vanuit levens her van eigen intimidaties die hem of haar gebeurd zijn.
Die foetus is een dankbaar object om al datgene op te vangen wat door het lichaam, de emotie gebieden en de mentale gebieden van de moeder die het kind draagt, naar het kind toegaan. Dat heeft invloed. De aura van een mens vormt zich

pas na de geboorte, voordien is de ziel nog geheel in de aura van de moeder samengevoegd.
Het kind komt ter wereld. Bij de eerste schreeuw, de eerste ademhaling, daalt de ziel in en de aura gaat zich vormen, heel klein, heel pietepeuterig, heel fluctuerend en afhankelijk. De omgeving beïnvloedt sterk hoe de fluctuaties van de aura, hoe de trillingen in het energieveld van het kind zich gaan ontwikkelen.

Het kind dat opgroeit, met in zich de aspecten die het heeft ondervonden van de eigen intimidaties in vorige levens, moet in dit leven wederom tot deze intimidatie gebracht worden, vanuit de eigen eenheid met het hoger Zijn. Waarom? Omdat alleen door de herkenning in de opgroeiende mens de wil en de kracht kan gaan komen om eventueel te kunnen veranderen.

Intimidaties toelaten om tot transformatie te kunnen komen

Hoe gaat dat in zijn werk? We nemen een meisje als voorbeeld. Dat meisje komt ter wereld. Heeft in zich vanuit andere levens groot geweld, klein geweld, intimidaties ondervonden die niet goed zijn uitgewerkt, die niet tot een volledige transformatie zijn gekomen. In het lichaam komt tot haar al datgene wat tot die moeder komt. En wie ervaart niet in zijn of haar leven allerlei intimidaties? Dus dat gebeurt net zo met die moeder en dat hecht zich vast.

Hoe hecht zich dat vast? Door datgene wat er in dat kleine zieltje - zo noem ik het, maar eigenlijk is het een heel volwassen ziel - aan het groeien is. Daar is ruimte voor, daar wordt als het ware ruimte voor gemaakt, opdat zich kan vasthechten wat er komt.
Dat klinkt haast onlogisch.

Je komt op deze wereld om je te bevrijden, waarom moet alles zich dan gaan vasthechten?

Er werd heel duidelijk gesteld, dat juist door die vasthechting van intimidatietrillingen van buitenaf, het patroon van binnen uit zich directer en duidelijker gaat ontvouwen voor die nieuwe ziel - oude ziel in dat nieuwe lichaampje - in het nieuwe mensje dat is gekomen.
Het nieuwe mensje groeit op en heeft in zich dus bepaalde aspecten die zeer alert zijn op intimidatie van buitenaf en die als het ware gespannen zijn om de intimidatie van buitenaf te ontvangen.

Het mensje staat dus open voor die intimidatie van buitenaf, omdat daar in zichzelf, door hetgeen het heeft ondervonden in andere levens, al een opening voor is.
Het herstel hiervan, de regulatie, de transformatie van alles wat dit mensje heeft ondervonden, is afhankelijk van de mate van herkenning in zichzelf, waardoor het kracht krijgt - en vaak komt die kracht door lijden - om zich daarvan te kunnen bevrijden.

In het leven van dit opgroeiende mensje is datgene wat er in het energieveld aanwezig is, als het ware een zender die uitzendt, waardoor het opvangt wat naar hem toekomt.
Waar het om gaat is dat in de mens van nu duidelijkheid komt, dat de energiestraling van de mens juist datgene aantrekt, waardoor in hem of haarzelf kan gaan werken wat ligt opgeslagen en waarvoor de mens ter wereld is gekomen, om zich daarvan te kunnen bevrijden.

De intimidaties kunnen op alle mogelijke gebieden plaatsvinden, op het fysieke gebied, het emotionele en het mentale gebied. Wanneer intimidatie plaatsvindt - intimidatie is

natuurlijk altijd macht - vanuit een machtstrilling die de ander, en vooral een opgroeiend wezen, berooft van zijn eigen levenskracht en levensenergieën, dan zal de schade zeer groot zijn in het verdere leven van deze persoon.

Schade toegebracht aan levensenergie

Wat bedoel ik met beroven van levensenergie?
In ieder mens is de seksuele levensenergie van ontzaglijk groot belang om een uitgegroeid mens te kunnen worden. Intimidatie vanuit welke achtergrond dan ook, die beslag legt op of onderdrukking geeft aan deze seksuele levensenergie, veroorzaakt dusdanige vervorming in de opgroeiende mens, dat deze in latere levens tot zeer grote criminaliteit kán komen, of tot een totale onderdrukking van seksualiteit. Hierdoor kunnen weer allerlei andere gevolgen optreden zoals frigide zijn, of macht willen hebben, zich afkeren van natuur, van relatie, afkeer van liefde, angst hebben, bang zijn om zich te kunnen geven.

Waar ik vooral in deze inleiding naar toe wil is dat u in uzelf uw eigen vragen gaat stellen, maar misschien ook in uzelf datgene gaat herinneren wat hier betrekking op heeft. Datgene wat u misschien heeft kunnen herkennen bij anderen, maar vooral in uzelf.
Wij hebben het allemaal. Of je een hulpverlener bent of een hulpvrager, wij hebben allemaal in ons leven bepaalde intimidaties ondervonden. Wat heeft het ons gedaan, wat heeft het ons gegeven? Dat is heel belangrijk.

Waar vanuit de geest vooral op wordt aangedrongen, is dat de mens van nu, en zeker de spiritueel bewuste mens, zich heel sterk bewust gaat worden dat alles wat hij zegt of doet, ook elke handeling en elk gebaar, een eigen energie heeft. Al deze energieën hebben een ontzaglijke invloed op het dagelijkse leven van ons mensen in onze maatschappij.

Zelf intimidaties uitzenden

Het gaat erom dat het duidelijk wordt dat de mens vanuit eigen verantwoordelijkheid een heel diep bewustzijn gaat verkrijgen

over wat hij of zij zelf aan intimidaties uitzendt. Het is zelfs zo dat een te grote lichtuitstraling intimiderend kan werken. Een lichtuitstraling waarbij de uitstraling van de ander niet wordt gezien of erkend, is ronduit overstraling van macht.
De intimidatie die van binnenuit plaatsvindt, is dat de mens vastzit aan hetgeen hem of haar is overkomen, onbewust. Helemaal niet in het denken, maar onbewust, dus nog slapend, latent aanwezig. Dat latent aanwezige zal zich eruit gaan werken, omhoog gaan werken, juist door datgene wat de mens in dit leven zal ondervinden.
Want dat is noodzakelijk.

Wat zien we dan? Dat intimidatie niet negatief hoeft te zijn, maar dat de manier, de wijze waarop wij daar mee omgaan, het negatief maakt. Dan kan het woord intimidatie vervangen worden door bepaalde persoonlijkheidsuitstraling. Zolang die persoonlijkheidsuitstraling niet is macht hebben of macht willen hebben over de ander, is het vrij om je eigen persoonlijkheidsuitstraling te hebben.

Vernieuwing en verandering

Als hulpverlener heb je hier een heel grote verantwoordelijkheid in. Maar het is tegelijkertijd zo dat vooral de spiritueel bewuste mens nu als het ware wordt aangespoord - vanuit de Geest, om in de mensheid een absolute en directe vernieuwing en verandering van het Gods-, mens- en maatschappijbeeld te brengen.
Want zolang dit inzicht niet duidelijk zal zijn bij de mens, zolang zullen wij elkaar overstralen en, nog erger, kapot maken met onze eigen machtstrillingen, bewust en meestal onbewust.

Iedere intimidatie, dus iedere energietrilling die de mens treft in zijn emotiegebied, zijn mentale en zijn fysieke gebied, heeft

een ontzaglijk grote uitwerking, niet alleen op dat moment of in het opgroeien, maar zelfs levenslang.

Ben ik mijn broeders hoeder? Zo lang de mens niet inziet dat alles wat tot hem komt, alles wat hij zelf doet, invloed heeft op het geheel, zal het doorgaan zoals het nu is.
Zijn wij wereldverbeteraars? Misschien wel een beetje.
Met inzicht, licht van bewustzijn, wetend van de eenheid van geest en stof, kunnen wij erg veel. En dat doen we met elkaar. Dat doet nooit iemand alleen. Dat kan alleen horizontaal op deze wereld gebeuren.

Ik hoop dat er vragen komen hoe dat verder werkt, hoe de celmondjes daar op reageren. Hoe daardoor de informatie die de fotonen ons doorgeven, - fotonen zijn de lichtdeeltjes die in ons zenuwstelsel en in onze hersenen komen - juist door de versluiering die de intimidatie ons brengt, niet tot volle ontplooiing kan komen in onszelf. Wij zijn met elkaar om in Godsnaam iets van vernieuwing, van vrijheid en van liefde te brengen, in onszelf en misschien naar de ander die naar ons toekomt.

Dialoog

Versluiering van Licht

--- Wat je zei over de versluiering van licht, van inzicht, daar wil ik wat over vragen. Ik merk dat als ik negatieve ervaringen heb, de gedachten daarover als het ware dwangmatig terugkomen. Ik schakel het uit, denk aan iets anders, merk dat ik een minuut, twee minuten later weer bezig ben met die gedachte. Ik heb het inzicht, maar hoe ga ik daar nu mee om?

Z: Dat inzicht is absoluut nodig om te begrijpen wat er aan de hand is.
Mag ik me even op jou concentreren? Pas als je het goed vindt kijk ik echt en kan ik zien wat er nog verder achter zit. Deze dwangmatigheden in jezelf van je gedachten hebben te maken met bepaalde emoties die daaraan ten grondslag liggen en daar zitten heel veel oude schuld- en plichtsgevoelens achter. Schuld- en plichtsgevoelens, daar worden wij mee geboren.
Miskenninggevoelens, twijfel, angsten, macht, onmacht daar worden wij ook mee geboren.

Wat heeft de voorkeur in dit leven? Soms het een soms het ander, want wij moeten ons van zoveel bevrijden.
Deze schuld- en plichtsgevoelens zijn vanuit oude levens inderdaad in je vastgelegd en in dit leven weer tot leven gekomen, letterlijk. Al in de zwangerschap van je moeder, door bepaalde oorzaken die daar hebben plaatsgevonden en die later verder zijn ontwikkeld door een te grote druk op jouw verantwoordelijkheidsgevoel. Je moest altijd zus, je moest altijd zo, je moest heel braaf zijn en dat soort dingen.

En dan zijn er dingen in het leven gepasseerd waardoor je je toch niet helemaal - wie is zonder fouten, wie is volmaakt - van de oude schuldtrillingen kon bevrijden. Hetgeen de oorzaak is, terwijl je wel het inzicht hebt, dat de informatie van de fotonen die binnenkomt niet op de juiste wijze binnenkomt, niet alleen in je hersencellen, maar in je hele ecosysteem, in je hele centrale zenuwstelsel, en hoe de celmondjes hierop gaan reageren.
Dat staat allemaal in verband met de afhankelijkheid van de mens aan bepaalde onverwerkte emotionele of mentale energieën, trillingen in zichzelf.

Nu weet je tenminste hoe de zaak in elkaar zit, maar wat doen we ermee?

Achtergronden

Het volgende is belangrijk. In de mens is de kracht tot verandering vaak nog niet sterk genoeg, doordat je jezelf tegenhoudt vanuit een zeer oud gegeven: ‘wie ben ik eigenlijk, kan ik dat wel, ben ik het waard?’ Dat is een destructieve energie, die wij mensen allemaal hebben, blijkbaar geërfd uit onze oude cultuurhistorische, vooral religieuze achtergronden. Deze religieuze achtergronden hebben ons toch wel een bepaalde ontwaarding van ons menselijk zijn aangereikt om het goddelijke zo hoog mogelijk te kunnen prijzen. In het nieuwe bewustzijn is van het allerhoogste belang dat de mens begrijpt dat het goddelijke ín hem zit. Als hij zich daarvan onwaardig opstelt, maakt hij zichzelf destructief en zal hij ook destructief benaderd worden door wat om hem heen plaatsvindt en wat in hemzelf is.
Ja, wij moeten werken hoor.

--- Wat ik nu van je hoor is dat het inzicht de uitweg is.

Z: Nee, ik heb ook al iets aangereikt dat naast dat inzicht er in jezelf de kracht moet vrijkomen om tot vernieuwing te kunnen komen. Waar komt die kracht vandaan? Die haal je ook niet zo maar even uit je achterzak, die is er of die is er niet. Die kracht moeten wij mensen met elkaar, vanuit die vernieuwing van dat Gods-, mens- en maatschappijbeeld nu eindelijk gaan opbrengen door te begrijpen dat wij mensen juist de incarnaties zijn van dit goddelijke aspect. Dus absoluut 100 procent waard zijn deze mens te zijn die we zijn. Dan komt de heilige vrije wil in het geding.

Die moet dan opgepoetst worden, want zonder de vrije wil gebeurt er ook niets. De wil moet gestimuleerd worden door het inzicht en het begrip, want anders kan de wil niet werken. De wil houdt ook in zich de liefdeskracht van de mens naar zelfrespect en eigen waardigheid, want wij zijn een incarnatie van de goddelijke aspecten.

Wat draagt de moeder over aan haar kind

--- Klopt het dat de belevingswereld van de moeder over-gedragen wordt op het kind, de energie, de ziel en de aura, alles?

Z: Niet helemaal waar. In het kind - dat is een volwassen geest - is alles al aanwezig, maar nog niet zodanig uitgebalanceerd dat het zich kan manifesteren in de materie. De moeder draagt van zichzelf aan wat in dat kind 'gepakt' kan worden, wat in dat kind aanslaat.
Dus dat kind heeft in zich die aspecten, die ook al door de moeder worden aangedragen, want nogmaals, iedereen heeft dit soort trillingen, dit soort energieën.
Bij dat kind slaat aan wat voor dat kind belangrijk is om te kunnen veranderen en te kunnen vernieuwen in dit leven. Lijden, pijn, ongelukken, ziekten en kwalen. Het is niet alleen kommer en kwel, er zit ook een positief punt in.
Ik wil het lijden niet propageren, maar ik wil zeggen dat er wel iets positiefs in zit.

--- En een indrukwekkende belevenis van de moeder, ook al is dat een aantal jaren daarvoor gebeurd, kan die ook worden overgedragen?

Z: Ja, alle belevenissen van een mens, van een moeder, zijn energieën die wij uitzenden. Ik sprak vaak over velden van

licht. Je kunt ook spreken van velden van schaduw, of nog erger van duisternis.
De belevenissen van de vrouw toen ze nog geen moeder was, hebben zeer zeker invloed op haar eigen emotionele en mentale gebieden, op de manier waarop ze het leven aangaat, waarop ze naar het leven kijkt, hoe ze zelf is en uitstraalt, dus natuurlijk ook naar binnen toe wanneer ze in verwachting is en een kindje draagt.
Je hoeft hierover geen schuldgevoelens te hebben, want het is juist dat wij mensen blijkbaar nu pas tot deze inzichten kunnen komen.

Dat heeft ook met de tijd te maken. Het tijdperk dat nu gaat komen, het Aquarius-tijdperk, heeft een ontzaglijk grote energie van vernieuwing en inspiratie en daar zijn wij nu aan toe. Dus probeer alles wat hier gezegd wordt zo neutraal mogelijk in jezelf te benaderen, zonder dat het bij jezelf weer ik weet niet wat voor gevoelens oproept.

--- Ik heb een cliënte die in haar puberteit tot tweemaal toe is verkracht. Nu leeft bij mij heel sterk de angst dat het zich gaat herhalen bij haar dochter, ook al omdat ze er nooit over gesproken heeft.

Z: Daar is inderdaad een grote kans op, want datgene wat je zelf ervaart, dat geef je door. Jullie weten natuurlijk allemaal dat een mens datgene wat in zijn jeugd gebeurt, later weer doorgeeft aan de kinderen. Het geheugen heeft dat geregistreerd en opgenomen en heeft het als normaal gezien. Dat is het natuurlijk niet. Het wordt later duidelijk dat het zo niet is, maar in het kind, dat opgroeiende wezen, is dat zich wel op die manier gaan nestelen. U vroeg mij over de angst van deze moeder dat dit met haar dochter ook zo zal gebeuren. Zij moet met haar dochter daarover praten en haar

niet alleen waarschuwen voor slechte mannen, want daar kom je niet zover mee. Zij moet in haar dochter datgene wat bij haarzelf is ondergesneeuwd, proberen omhoog te halen.

Het zelfrespect van deze moeder, dat door deze verkrachting minimaal is geworden, haar onwaardigheidgevoelens daardoor, die haar leven hebben bepaald en wel degelijk ook in dat kind iets hebben aangeraakt wat daar al aanwezig was, moet nu omdraaien.
Het omdraaien en het positief maken. Het is niet goed om dit voor haar dochter te blijven ontkennen, of het niet te willen vertellen. Hoe oud is dat meisje?

--- Tien jaar.

Z: Tien jaar is nog een beetje jong. Ik denk dat ze dan nog even moet wachten. Ze kan het zelf heel intuïtief aanvoelen en zien wanneer het goed is om het te vertellen. Wat wel noodzakelijk is, is dat zij in zichzelf haar eigen waardigheid nu naar voren gaat halen. Dat gebeurt niet zomaar, daar kun je haar bij helpen om haar terug te brengen naar haar eigen waarden, die zij is kwijtgeraakt door de machtsovername van deze verkrachting.
Begrijp je wat er is gebeurd? Een verkrachting geeft een machtsovername over een ander - of dat nu een man of een vrouw is - waardoor die ander ontzet en ontkend wordt in de eigen waarden en waardigheid.
En wat heeft een mens nu in godsnaam anders nog dan alleen zijn eigen waarden en waardigheid? En als hem dat ontnomen wordt, wat blijft er over?

Machtsovername

Ik maak me even los van het persoonlijke van deze vraag en ik ga nu verder kijken naar een mens die door de

machtsovername van een ander beroofd wordt van de eigen waarden en waardigheid.

Wat gebeurt er dan van binnen? We gaan onze aandacht richten op wat er innerlijk door die beroving met de mens gebeurt. Hij/zij zal zich zien als een slachtoffer. Door het zien van jezelf als slachtoffer kun je niet meer de kracht opbrengen om in je eigen waardigheid te komen. De hele kracht van je persoonlijkheid, jouw menszijn, je als persoon zelf kunnen vestigen, atrofieert daardoor, wordt dus steeds minder.
De kracht ontbreekt. Een mens die op deze manier een dergelijke machtsovername heeft gehad, zal zich steeds meer willen terugtrekken, zich steeds meer willen verbergen. De andere kant is dat hij daardoor tot een enorme eigen macht wil komen, die de component is van het terugtrekken, het zich onwaardig voelen.

Dus van beide kanten is dat fout. En wat is dan fout?
Dat is dat hierdoor - en nu ga ik verder dan de machts-overname, nu kom ik bij de onwaardigheid en het terug-trekken, je helemaal versluieren - de informatie van de geest vervormd wordt en niet meer duidelijk te ontvangen is, dus vervormd ontvangen wordt.
De andere kant is macht willen hebben: ‘ik zal ze wel eens even wat laten zien en het zal mij nooit meer gebeuren’. Dat is precies hetzelfde, en heeft ook precies dezelfde uitwerking.
Wat doe je dan als hulpverlener met zo’n cliënt?
Heel noodzakelijk is het om zelfrespect en waardigheid te stimuleren en vooral duidelijk te maken dat waardigheid en zelfrespect niet afhankelijk zijn van intimidatie van buitenaf.

De rol van de vader

--- Zohra, ik hoor je steeds zeggen dat de moeder een heel belangrijk aspect is voor het ongeboren kind, maar ik denk dat

ook de vader daar een zeer grote invloed op kan hebben: en direct naar de oude ziel die bij de moeder leeft, en ook indirect naar de moeder toe.

Z: Absoluut. Ik ben eerst begonnen met de vrouwelijke kant. Het mannelijk element wordt vanuit geest gezien als de geestkracht. Het vrouwelijk element is de ontvangenis en de vermaterialisering. Wanneer een relatie vooral een mate van respect voor elkaar in zich draagt, en niet alleen liefde en verliefdheid en seks, wat ook belangrijk is, dan is dat voor de moeder een grote hulp.
Het is enorm positief, om datgene wat in haar zit, vanuit eigen oude herinneringen of aspecten van wat ze zelf heeft ondervonden, te kunnen transformeren. Dus de rol van de vader is heel belangrijk door het respect en de waarden die hij kan geven aan de moeder in de relatie, waarin vrijheid en ruimte is, ruimte om zichzelf te zijn. En dat zit hem in kleinigheden.

Een voorbeeld: Een relatie tussen twee jonge mensen is er een van vallen en opstaan. Ze houden erg veel van elkaar, maar je zou haast zeggen ze gunnen elkaar niets.
Waarom nou niet terwijl ze juist veel van elkaar houden?
Uit angst dat de een de ander zal overtroeven en daardoor zichzelf niet meer kan zijn. Dat is weer het omgekeerde van wat ik zojuist zei. Dus de angst van deze twee jonge mensen dat de een de ander zal overtroeven, maakt dat zij beiden te weinig vrijheid en ruimte hebben en daardoor ook geen respect naar elkaar kunnen hebben. Ziet u dit?
Dat is weer intimidatie. Hoe ontzaglijk belangrijk is het om daar inzicht in te krijgen en het dan te kunnen gaan hanteren.

Even terug naar de rol van de vader. Wanneer de vader deze inzichten heeft kan hij ruimte geven, zonder angst dat de

ander hem overvleugelt, of dat hij de ander kwijt raakt. Dat is ook weer de andere kant.

--- Het is heel belangrijk dat de rol van de vader positief is naar de moeder en het kind. Maar wat als er als het ware herhaald wordt dat de relatie van de moeder en de vader niet goed is, dat er verlangens zijn die niet beantwoord worden. Waarmee ze eigenlijk elkaar niet in hun waarde hebben kunnen laten. En dat speelt dan twintig jaar later tussen een vader en dochter ook weer, diezelfde onmacht.

Z: Ja, als dat ontbreekt, dan zal dat het opgroeiende kind dusdanige liefdeloosheidenergieën meegeven, waar het kind later, als het zelf volwassen is geworden veel last van zal hebben, en dat ook zo zal doorgeven.
Daarom is het zo belangrijk dat wij tot deze nieuwe inzichten gaan komen en er iets mee gaan doen. Want dat gebeurt niet bewust en ook niet uit kwaadwilligheid.

Datgene wat niet ging tussen de ouders waardoor de relatie misliep, heeft te maken met de afhankelijkheid en de onvrijheid van beide partijen naar elkaar toe. De mate waarin dit wordt uitgevochten, bepaalt dan ook de uitstraling in het gezin, waardoor de opgroeiende kinderen dat meekrijgen.
Dit heeft weer invloed op wat in henzelf al aanwezig is vanuit hun eigen oude levensaspecten, die zij in dit leven moeten veranderen.
Dan krijg je wat in veel spirituele groeperingen wordt gezegd: ‘nou ja, je hebt zelf voor dit leven gekozen, dus dat moet je dan maar zo accepteren.’ Daar zit natuurlijk een punt van waarheid in, maar het is veel te ongenuanceerd. Natuurlijk kiezen wij voor dit leven, maar - en dat is het - wij kiezen ook de vermogens van onszelf en degene bij wie wij incarneren, om tot vernieuwing en transformatie te komen. Zijn die

vermogens niet groot genoeg in onszelf dan betekent het dat wij een zodanige, ik zou haast zeggen, harde lering blijkbaar nodig hebben om tot inzicht en vernieuwing te kunnen komen.

Wat is dan het meest cruciale punt van dat inzicht en die vernieuwing?
Dat is: ik heb de kracht in mij, ieder mens dus, om datgene waar ik zo door word gepakt, zo door word gegrepen, te veranderen, dat zit in mij. Daar moet het mee beginnen, een heel klein puntje, maar dan gaat een spiraal draaien. En dan is er een heel assortiment van hulpmiddelen om dat draaiende te houden en in steeds bredere kringen te trekken, waardoor het positief kan werken.

Wisselwerking tussen ouders en kinderen

--- Ik wil ook even terug naar de moeder-kind relatie.
De moeder geeft de trillingen door aan het kind. Kan het zo zijn dat het kind bepaalde dingen uitwerkt later in het leven en dat dit weer terugkomt bij de moeder? Dat dit in die moeder bepaalde dingen vrijmaakt?

Z: Dat is natuurlijk altijd een wisselwerking. Niets kan alleen, dat kan niet. Datgene wat uitgezonden wordt door de moeder naar het kind, datgene wat het kind ontvangt en daardoor weer terugzendt, is een wisselwerking, waardoor het karmische aspect van deze twee mensen uiteindelijk uitgewerkt zal kunnen worden. Wanneer dat karmische aspect in de emotiegebieden en in het mentale gebied een te zware druk heeft, dan zal de uitwerking daarvan negatief zijn. En wat is die te zware druk? Te zware druk is dan dat beiden zich eigenlijk slachtoffer voelen en daardoor niet de kracht hebben, niet de energie hebben, om aan verandering te beginnen.

--- Dat begrijp ik niet helemaal. Wilt u dat nog iets verder uitdiepen?

Z: Ik zal het opnieuw zeggen, ik maak het even los van moeder en kind. Zo lang een mens zich afhankelijk opstelt van datgene wat met hem/haar is gebeurd, van de liefdeloosheid die hij ondervindt, van de pijn die hij heeft, dan is er in die mens geen energie en kracht om tot vernieuwing over te gaan. Wat betekent afhankelijk?
Dat betekent dat er niets anders meer kan zijn dan dat ene, die pijn, dat ongeluk, die ziekte, die liefdeloosheid, die verkrachting.

Dus deze twee, moeder en kind, werken wel degelijk samen om gezamenlijk tot vernieuwing, tot transformatie te komen van bepaalde karmische aspecten. Daar is een valkuil. Als er bij beiden het bewustzijn is van karma, dan is het erg makkelijk om alles op het karma te schuiven. Natuurlijk zijn er aspecten vanuit dat karma in jou en in die ander aanwezig, maar je bent een mens van nu, met de vrije wil van nu, met de krachten van nu, met de inzichten van nu. Je bent geen slachtoffer van dat karma.

Ik vind ook dat ik dat te vaak hoor, vooral in esoterische kringen of spirituele groeperingen: ‘nou ja dat is mijn karma.’ Dat vind ik heel makkelijk. Waar ben ik dan? Ik ben ook nog een mens. Karma of niet, ik ben nu een mens van hier.

Intimidatie als vorm van projectie

--- U heeft zojuist gezegd, dat mijn waardigheid niet afhankelijk is van de intimidatie van buitenaf. Als er een vorm van intimidatie op mij afkomt en ik heb in mijzelf het gevoel dat het niets met mij te maken heeft, dat het een projectie van de ander is,

ben ik daarin dan illusoir bezig of sta ik dan echt in mijn waardigheid?

Z: Dat is niet illusoir, maar kan wel weer een valkuiltje opleveren, als je dat teveel ziet als alleen: ‘nou dat is jouw probleem hoor’. In de ‘Velden van Licht’ zoals me dat werd aangereikt, wordt heel duidelijk aangegeven dat een probleem dat op je wordt geprojecteerd door de ander, alleen maar geprojecteerd wordt omdat in jezelf iets is, hoe klein dan ook, wat het oproept. En dat kun je natuurlijk ook te ver door-voeren: bijvoorbeeld iemand die verkracht wordt heeft dat zeker graag gewild. Dat zeggen ze zo in onze maatschappij.

Nee, wij moeten leren om dat allemaal heel, heel genuanceerd te begrijpen, en niet onmiddellijk een oordeel daaraan vast te knopen. En wat is dan illusoir? Ik vind het leuk dat je dat woord gebruikt. De illusie is: nou het is jouw probleem hoor, daar heb ik niets mee te maken. Dat ketst terug. Als je dat doet, dan komt het bij jezelf terug, want het heeft iets bij je willen aanraken waar je juist aandacht aan moet besteden. Dus pas op.

--- Het sluit een beetje aan op wat daarnet ook gevraagd werd. Ik merk als er intimidatie naar mij toekomt dat het me heel erg raakt en dan voel ik met iedere cel: er is iets essentieels wat ik nog niet begrijp, waardoor het blijft gebeuren. Hoe kom je daar dan achter?

Z: Ja, dat komt net zo lang naar je toe, wat deze intimidatie dan ook is, tot in jezelf een herkenning komt waarom het naar je toe komt. Mag ik kijken?
Je probeert eigenlijk om je te verschuilen voor datgene wat naar je toekomt.

Je doet net alsof je wilt zeggen: ‘nou ja, ik hoef eigenlijk niet’. Hoe meer je het wegschuift en achter een gordijntje gaat zitten, hoe dringender het naar je toekomt. Dus ik mag je wel waarschuwen, lieverd doe dat nou niet, dat kan wel eens heel vervelend worden. Dus niet steeds er voor terugdeinzen. Het is angst. Angst om pijn te lijden, angst om wéér - en dat zit dus in je onderbewuste - pijn te moeten lijden. Maar zolang je je daarvoor terugtrekt en verstopt, zolang komt het naar je toe en steeds heftiger en vervelender. Ga er dus doorheen, want je moet er doorheen. Daarom ben je op deze wereld gekomen om dat kwijt te kunnen raken. Je moet er doorheen.

--- Het raakt me ook gelijk wat je zegt, maar wat is dat doorheen dan? Ja, ik kan het zelf niet vatten.

Z: Er is angst voor pijn, er is angst voor eenzaamheid, voor alleen gelaten te worden. Eigenlijk is het een enorme angst voor liefdeloosheid en een verschrikkelijk verlangen naar liefde. Verlangen naar liefde maakt een mens ook afhankelijk. Probeer zelfs niet afhankelijk te zijn van de liefde, van het geluk, van het licht, van geld, succes, zelfs niet van vreugde. Want als het wegvalt, tja waar ben je dan?
Begrijpen jullie dit allemaal? Kijk maar bij jezelf misschien, of bij mensen die je lief zijn hoe dit werkt, hoe dit kan werken.

Seksuele energie als levenskracht

--- Zohra, wat gebeurt er als er vanaf het begin dat een kind geboren wordt dusdanig sprake is van ernstige intimidatie, dat die energie zich niet kan ontwikkelen. En het vervolg daarop is, wat heeft op een gegeven moment iemand dan voor mogelijkheid om die kracht te ontwikkelen, om die waardigheid in zichzelf te ontwikkelen?

Z: De seksuele energieën zijn de levensenergieën van een mens. Daar wordt niet direct mee bedoeld seksualiteit, met elkaar naar bed gaan. Maar het is gewoon de seksuele energie die in de mens de levenskracht geeft, dat is een ontzettend belangrijke energie.

Wanneer bij deze energie al op jonge leeftijd een machts-overname plaatsvindt, vooral fysiek en vaak ook seksueel, dan heeft dat op de jeugdige mens een erg destructieve uitwerking en invloed. Dat zei ik in het begin al, vooral wanneer de machtsovername seksueel en dus fysiek gericht is, zo dat daardoor in de mens twee kanten ontwikkeld kunnen worden.

De kant die seksueel misbruik tot gevolg kan hebben en de andere kant van zich helemaal terugtrekken en frigide worden en er niets meer van willen weten en helemaal onderdrukt zijn daardoor.
Dat zijn die twee kanten.
En nu vraag je geloof ik hoe ik dat denk op te lossen?

--- Is het wel mogelijk om dan nog een volledig mens te worden in dit leven, omdat de beschadigingen zo groot kunnen zijn. Mijn ervaring in het werken met slachtoffers van seksueel-, ernstig fysiek- en emotioneel geweld is, dat het ook na een hele tijd therapie haast onmogelijk is om zichzelf als mens gewoon waardig te achten.

Z: Ja, dat ben ik met je eens. Het is het zwaarste deel en als therapeute is het ontzaglijk moeilijk om mensen die dergelijke ervaringen hebben een bepaald gevoel van menswaardigheid aan te reiken. Het begint er al mee dat die mens zich totaal onveilig voelt, totaal uit zijn veiligheid van de eenheid - van geest, goddelijk zijn en mens - gezet voelt. Uitzetting zal ik het maar noemen.

Je kunt het vergelijken met de uitzetting uit het paradijs, symbolisch dus. De uitzetting uit het paradijs veroorzaakt bij de mens totale ontregeling en ontwaarding.

Wat doe je daar dan mee?
Om te beginnen zul je er als hulpverlener bewust van moeten zijn dat een hulpverlener toch een bepaalde macht heeft naar de hulpvrager toe, want hij zit op een andere stoel dan de hulpvrager.
Daar zit al een bepaalde machtstrilling in. Wat ik zo gezien heb bij vele hulpverleners, regulier of spiritueel, is dat het vaak heel moeilijk is om op de juiste wijze hiermee om te gaan. Hoe meer inzicht, hoe moeilijker het is voor hulpverleners. Juist die inzichten maken dat de hulpverlener zichzelf steeds duidelijker gaat zien.

Wat doe je nou met iemand die zo bij je komt? Die is totaal kapot, die weet eigenlijk niet meer wie hij is. Ik wil het nu even alleen van de kant van de hulpverlener zien.
Als hulpverlener heb je de verantwoordelijkheid dat je de ander als het ware de warmte van je mens-zijn geeft en verder niets, zonder ook maar iets van een oordeel, trilling, machts-trilling, goed willen doen, of die ander juist iets willen geven. De warmte van je mens-zijn zonder er iets aan vast te knopen. Belangeloos. Dat is moeilijk.

Natuurlijk wil je de ander helpen, natuurlijk wil je de ander genezen.
Zelfs dat niet, want ook deze trilling roept bij de beschadiging van die persoon nog meer ontwaarding op. Bij een beschadigd mens, die door de machtsovername van een ander, de intimidatie door een ander, zichzelf, eigen waarden en waar-digheid is kwijtgeraakt, mag de hulpverlener niet vanuit

haar/zijn zeer goed bedoelde willen helpen, een trilling uitzenden die deze ontwaarding nog extra stimuleert.

Dus alleen de acceptatie. En dan niet: ‘liefje, ach wat is het toch sneu wat je allemaal hebt beleefd’. Nee zo moet het niet, maar wel: ‘ja, ik huil met je mee. Hier ben ik.’ Warmte. Dan bouw je dus een vertrouwensrelatie op waardoor de veiligheidsaspecten van zo’n beschadigd mens langzaam aan een beetje gaan groeien.
Het wantrouwen naar iedereen kan op die manier heel langzaam veranderen. Maar zeg nooit: ‘ik wil je helpen, als je nou maar naar mij luistert, dan wordt het helemaal anders, ik weet het’.
Waarschijnlijk doe je het niet zoals ik het net beschreef, anders zat je hier niet. Maar toch, als dit in je uitstraling zit, dan doe je die ander toch schade.

Lichamelijke intimidatie

--- Hierop aansluitend wil ik een vraag stellen over intimidatie, de lichamelijke intimidatie die tegenwoordig zo naar boven komt. Volgens mij is het niet voor niets dat het juist nu naar boven komt in deze tijd, omdat het eindelijk tijd wordt om naar de eigen waarde van onszelf te gaan kijken en om dat te ontwikkelen en naar buiten te brengen.
Komt het daardoor dat seksueel misbruik nu naar buiten komt?

Z: Ja, Hij laat me vier aspecten zien.
Ik zal beginnen met het machtsmisbruik daarin, criminaliteit, verkrachting, alles wat er gebeurt.
Over het algemeen is een mens die zoiets doet, tot zoiets in staat is, zelf ook in een dermate staat van liefdeloosheid opgegroeid. Vaak zijn het mensen die zelf misbruikt zijn.

Zij hebben de werkelijke liefde van het hart en ik bedoel dus niet de liefde van de seks, maar de liefde van het hart niet leren kennen. Dat moesten ze ontberen, hetgeen betekent dat ze een mate van mededogen en tederheid niet in zich hebben. Ze kunnen alleen liefde min of meer ervaren door seks, en het liefst dan nog door seks met niet gelijkwaardigen, dus zwakkeren.
Dat bevestigt deze mens in zijn eigen elementaal, zijn eigen idee, zijn denkpatroon, dat hij daardoor liefde krijgt.
Dus dat wat hij heeft gemist en niet heeft gehad, wil hij absoluut hebben en hij doet het op die manier.

Het tweede aspect. Waarom is die seksualiteit nu van zo'n grote betekenis en belangrijkheid geworden? Daar zijn vele redenen voor. Door onderdrukking vanuit onze kuisheids-achtergronden, vanuit religie of taboes. Dus alles moet nu kunnen, alles moet eruit.

We kunnen nu nuanceringen aanbrengen. Wat betekent 'alles moet kunnen'? Het betekent dat de mens tot zijn hoogste kunnen moet geraken, ook in de seksualiteit, maar nooit door macht over de ander te hebben die dat niet wil. Snappen jullie dit? Ik zal het anders zeggen.

De seksualiteit van de mens, de hoogste levensenergie maakt in de mens naast de fysieke aspecten, ook het verlangen naar veiligheid wakker. Als je met elkaar vrijt, heb je een gevoel van warmte en veiligheid. De mens van nu heeft haast geen warmte en veiligheid meer. Hoe leven we allemaal? Het leven is moeilijk, je moet bijna vechten voor je bestaan. Dus het verlangen naar warmte en veiligheid, naar liefde, wordt dan vaak verward met seksualiteit. Seksualiteit is een consequentie daarvan, niet andersom.

Het verlangen naar liefde en warmte, naar geborgenheid en veiligheid, dat zich nu uitdrukt in overmatige seksualiteit, verslaving aan seksualiteit, betekent alleen dat er een enorm vacuüm is in de mens van nu, dat hij tracht op te vullen met deze vorm van liefde. Hoe minder hij in zijn jeugd veiligheid en liefde heeft gehad, hoe meer hij zich daarop zal richten om nog maar iets van de koek te kunnen krijgen.

Het derde aspect. De vernietiging van de eigen scheppende energieën door machtsmisbruik, juist in de seksualiteit. De seksuele energieën geven ook, naast de seksualiteit en het ontwikkelen van emoties daarin de energie, de kracht om tot schepping te kunnen komen, dus tot vernieuwing. Onderdrukking vooral in de jeugd van een mens door seksuele overname, door intimidatie vooral op seksueel gebied, vernietigt bijna helemaal de scheppingsenergieën. Dit moet ik nog even nuanceren hoor ik.

Dat vernietigen zal werkelijk plaatsvinden, wanneer de mens niet de hulp en de inzichten kan verkrijgen waardoor hij de scheppende energieën in zichzelf weer kan gaan beleven-digen. Daarom is het zo belangrijk dat wij al deze nieuwe inzichten hebben en daarmee gaan werken.

Nu het vierde aspect. Hoe werkt die vernietiging en waarom? De scheppende energieën brengen in de mens de ontvangenis tot de grootste hoogten, om de informatie van de lichtdeeltjes, de fotonen die naar ons toekomen - dus van geest in onszelf - met al onze eigen krachten en mogelijkheden tot werkelijke realisatie te brengen. Wanneer de scheppende energieën door het machtsmisbruik en de overname door seksualiteit soms bijna helemaal vernietigd worden, wordt de mens verstoken van die juiste

geestelijke informatie die voor hem noodzakelijk is om tot vernieuwing te kunnen komen.

Lichtere vormen van intimidatie

--- We hebben het gehad over de vormen van intimidatie, waarbij het om vrij zware vormen van intimidatie gaat, incest of seksuele gewelddaden. Heel herkenbaar, heel ingrijpend, maar vrij zwaar. Je hebt toch ook veel lichtere vormen van intimidatie? Mensen die een zware vorm van intimidatie achter de rug hebben, zijn ontzettend gevoelig.

Als je als hulpverlener die lichtere vormen van intimidatie niet zo makkelijk herkent, loop je het gevaar dat je iets doet wat bij die ander in zijn gevoeligheid terecht komt. Ik zou het fijn vinden als u daar iets over zou willen zeggen.
Het herkennen van lichtere vormen van intimidatie en hoe je daar als hulpverlener mee om moet gaan of gevoelig voor wordt.

Z: Ja, dank je wel, we gaan nu naar de lichtkant.
De lichtere kant van de intimidatie vindt de hele dag door plaats. Bijvoorbeeld een relatie, man en vrouw. De vrouw is misschien wat vergeetachtig, is daardoor niet helemaal echt in haar eigen disciplines. Discipline is geen vies woord. Het is gewoon structuur aanbrengen in jezelf.
De man irriteert zich daaraan en krijgt dan zoiets van: ‘joh, ga nou eens dit of dat doen.’

Met ons spiritueel inzicht moeten we niet de schuld leggen bij de vrouw, die misschien iets te weinig discipline heeft door allerlei omstandigheden, of bij de man die zich daaraan irriteert. Nee, we gaan kijken waar zit die intimidatie in. Want de intimidatie gaat net zo goed uit van het ongestructureerde en

daardoor ergernis opwekkende, als wel van de ergernis van de ander en daarop ingaan en de ander in het rechte spoor willen brengen. Nu deze twee vormen van intimidatie, hoe kom je daar uit?

Wat is in de man aanwezig waardoor het die ergernis oproept en waardoor hij toch intimiderend optreedt, maar daar weer zijn lessen uit moet leren? En wat is er in de vrouw waardoor zij zich niet innerlijk aan een bepaalde discipline kan onderwerpen? Dat heeft dus beide te maken met een emotionele intimidatie vanuit de jeugd, op welke wijze dan ook, die een zodanige vorm heeft aangenomen, dat de een zich ergert aan datgene wat hij eigenlijk herkent in de ander, en dat de ander zich dan weer miskend voelt doordat die ander hem of haar juist in het rechte spoor wil brengen.
Dit maak je de hele dag door mee. In de tram, in de bus, op je werk, op school, met je collega's, in je gezin.

--- Hoe kun je voorkomen dat je inderdaad elkaar zo ongeveer de tent uitgooit?

Z: Soms is een ruzie best bevrijdend, als het maar niet al teveel knalt. Ruzie kan soms wel eens iets eruit gooien, wat al te lang verborgen is gebleven. Maar deze man en deze vrouw moeten gaan leren inzien dat de wil, de hang, de drang naar discipline van de man, te maken heeft met een bepaalde mate van overdiscipline die hij zelf gehad heeft. De vrouw moet in zichzelf tot het inzicht komen dat haar gedrag eigenlijk onbewust verzet is tegen disciplinering en structurering - hoewel dat wel gestimuleerd wordt vanuit fysieke achtergronden - en dat dat voortkomt uit miskenning van de ondervonden intimidatie in haar jeugd. Wanneer beiden zich hierop gaan richten, is het mogelijk om al te knallende ruzies te vermijden en gezamenlijk te gaan zoeken naar een

oplossing. Want je hebt die inzichten niet voor niets, je moet er ook wat mee doen.

Jezelf bevestigen als persoonlijkheid

--- Ik wil iets toevoegen aan die lichte vorm van intimidatie die eigenlijk de hele dag door op je afkomt. We hebben een zoontje van twee jaar en hij probeert alles uit wat maar kan en niet kan. Hoe ga je daar dan mee om? De ene keer voel je je heel goed en geef je alle ruimte en andere keren denk je 'ik houd me in', maar eigenlijk zou ik je wel een klap willen geven.

Z: Ik heb al eens eerder uitgelegd dat de kinderen die nu incarneren, en eigenlijk in gradaties van niveau van bewustzijn de laatste tien jaren, in wezen volwassenen zijn. Zij hebben dusdanige achtergronden van levens waardoor zij zich in dit leven al heel vroeg en heel jong als het ware bewust willen gaan opstellen om hun persoonlijkheid te bevestigen. In die persoonlijkheidsbevestiging zit aan de ene kant het bewustzijn dat deze hele generatie nu heeft. Zo'n incarnatie neemt dat al mee. En aan de andere kant zit daar in, dat juist door de ondervonden aspecten van meestal liefdeloosheid en intimidatie, er in de persoonlijkheid van nu een sterke drang is om zich te bevestigen.

Nu jouw vraag, hoe ga je daar mee om?
Dat kind roept bij jou irritatie op, omdat hij zichzelf wil zijn, zijn zin wil doen, wil laten zien wie hij is.

Ja, nu moet ik een beetje persoonlijk worden. In jouw leven is dat altijd vrij moeilijk geweest. Jij had die drang ook, maar dat lukte niet zozeer door de enorme miskenning die in je leven kwam, door al datgene wat je hebt ondervonden en het ongeluk dat je hebt gehad. Dat was een zeer grote onderdrukking van de scheppende energieën.

Nu heb je een groot inzicht gekregen, daar mag ik je mee feliciteren. Dit grote inzicht vraagt wel om realisatie, want anders helpt het niets, dan blijft het zweven. Je weet, ik ben erg nuchter. Ik wil dat alles wat we in de geest weten, ook echt gewoon met onze handen en onze voeten op aarde moet zijn, anders heeft het geen nut.

Die grote inzichten realiseren, dat kan alleen - en niet alleen bij jou maar bij iedereen, ik maak het weer even los van het persoonlijke - wanneer de mens begrijpt dat het alleen kan, wanneer hij de wil kan opbrengen, eerst de wil en dan in zichzelf de kracht gaat stimuleren, om zich los te maken van de afhankelijkheid van wat hij allemaal heeft ondervonden, het verdriet wat daaruit is gekomen of de pijn enz.

Een mens is een raar wezen. Een mens houdt zich vast aan datgene wat hij weet en wat hij kent. Verdriet, pijn, lijden, dat is iets dat ken je, dat is van jou.
Je losmaken daarvan vraagt enorm veel. Dat geeft dan een mate van vrijheid wat in jouw energie-uitstraling komt. Nu weer terug naar dat kindje, hoe kan je dat kindje helpen?
Hij moet zichzelf bevestigen. Zeker de jeugd van nu heeft die krachten in de persoonlijkheid om tot sterke mensen te kunnen opgroeien, maar het moet wel vanuit een bepaalde structuur gebeuren en hij moet wel leren een bepaalde zelfdiscipline te krijgen. Dat kan alleen wanneer degene die dat kind dagelijks opvoedt, dat in zichzelf ook zal kunnen toelaten. Want die discipline en die herstructurering hebben te maken met inzicht. Probeer vanuit dat inzicht de wil te stimuleren en dan daarmee te gaan werken.

Wat gebeurt er bij de conceptie?

Z: Nu wil ik eerst een vraag behandelen over een pasgeboren kindje dat is overleden. Is dat ook een vorm van intimidatie? Nee, dat is helemaal geen intimidatie. Dat had te maken met bepaalde karmische aspecten, waardoor blijkbaar vanuit de geest het beter werd geacht dat dit kindje zich zou terugtrekken. De intimidatie die hierin ligt zijn de gevoelens van onbehagen, schuld en miskenning die bij de ouders kunnen achterblijven door de dood van dit kindje. Wanneer zij zichzelf daaraan hoe dan ook schuldig en miskend voelen, dan pas wordt het intimidatie.

Dan was er nog iemand die mij vroeg, of ik het verschil wilde uitleggen tussen geest, ziel en persoonlijkheid.
De ziel treedt in bij de eerste ademhaling van het kind. Geest was al in het totaal aanwezig. Is in al wat in ons is en is bij de conceptie meteen - ik zou bijna zeggen, in materiële vorm, maar dat is dan heel, heel subtiele materiële vorm - in de vrucht, in de spermatozoïde en de vereniging met de eicel aanwezig.
De conceptie is niet alleen fysiek, lichamelijk dus, maar vooral van geest. Geest is dus in de foetus aanwezig.
Ziel is daarmee verbonden maar nog niet ingetreden, dat gebeurt pas op het moment bij de eerste ademhaling.

--- Wilt u dat nog een keer herhalen van geest, hoe dat zit bij de conceptie?

Z: Tijdens de conceptie van spermatozoïde en eicel, dan treedt geest in. Dus de goddelijke vonk. De foetus groeit lichamelijk verder, heeft de volwassen eenheid met geest in zich. In de groei van deze foetus wordt dus de aura gevormd, ik zei al heel klein, waarin alle aspecten aanwezig zijn vanuit de levens die geweest zijn.

Juist die aspecten die de ziel het belangrijkst vindt om in dit leven in zijn persoonlijkheid tot uitdrukking te brengen en te realiseren zullen gestimuleerd en geactiveerd worden in dit persoonlijke leven.

Waarom? Omdat de levensopdracht van de persoon, van de geïncarneerde ziel is om zich van de zwaarten en de overdruk, dus de intimidatie van de oude aspecten te bevrijden. Niet van die aspecten bevrijden, maar wel van de intimidatie en de overdruk daarvan. Dan wordt het getransformeerd.

Z: Deze week kreeg ik een vraag over een medische fout. Tijdens het verwijderen van nierstenen werd per ongeluk een nier weggehaald. De jongeman blijft met één nier zitten wat helemaal niet noodzakelijk was. Ontzettende woede natuurlijk, en heel erge pijnen van de nier die er niet meer is.

Wat gebeurt daar dan? In het etherisch veld blijft alles bestaan. Wanneer in het bewustzijn van de persoon acceptatie komt dat de nier in de materie weg is, dan houdt de pijn van die aanwezigheid in het etherisch lichaam van die mens op en wordt hij vrij van de intimidatie daarvan.

Subtiele vormen van intimidaties door hulpverleners

--- Ik wil nog even terug komen op een vorige vraag.
De bedoeling van die vraag was dat je je als hulpverlener er heel erg van bewust moet zijn welke subtiele vormen van intimidatie er bestaan, wanneer je met iemand die zo gevoelig is door een zware intimidatie, omgaat. Dus dat het eigenlijk zo'n subtiel krachtenveld blijkt te zijn dat hoe meer een

hulpverlener daar bewust van wordt, hoe beter hij waarschijnlijk om zal kunnen gaan met mensen die een zware intimidatie hebben ondergaan. Dus als hij het in het kleine herkent in zichzelf en in zijn leven.

Z: Ja, er is geen mens die dat niet zo in zich heeft.
Kijk eens als je succes hebt als spiritueel hulpverlener vind je dat fijn. Wanneer je je daarop gaat baseren zit je fout. Wanneer je een hulpvrager die bij je komt behandelt alsof hij minder is dan jij, want jij weet het zo goed, zit je helemaal fout. Dan ben je ook geen echte hulpverlener, dan ben je een schijnhulpverlener.

Dus hoe herken je in jezelf je aanleg voor je eigen intimidaties? Dat vraag je eigenlijk. Dan moet je bij jezelf eerst nagaan waar je zelf het meest vatbaar voor bent van datgene wat er naar je toekomt. Wat komt nou ineens zo binnen? Waar word je nou meteen door geraakt? Als je dat hebt herkend, ben je al een stuk verder, dan kun je dat naar jezelf toebrengen. Waarom herken ik dit nu, waarom is dat zo? Met al deze inzichten kun je dan komen tot een begrip van waarom dat zo is voor jou.
En dan pas kun je het gaan veranderen.

Niemand is volmaakt. Dus een hulpverlener zal dit soort aspecten net zo goed in zich hebben. Wanneer hij in zichzelf de drang niet kan reguleren en dus transformeren om bij zijn hulpvrager zichzelf te bevestigen, dan is hij een schijnhulpverlener. Maar het heeft wel een oorzaak. Het is nuttig, en niet alleen nuttig maar haast van levensbelang, dat die hulpverlener bij zichzelf gaat kijken waarom dat zo is, in alle eerlijkheid en zonder de intimidatie van schuldgevoelens. Snap je dat? Dat is de intimidatie van binnen.

Wij worden geïntimideerd door de dingen die met ons zijn gebeurd. Wanneer wij daar nog een extra zwaarte aan vast plakken van schuldgevoel, van miskenning, van twijfel aan onszelf, ‘o ik ben het niet waard om hulpverlener te zijn’, maken we het alleen nog maar erger. Dus dan krijg je een neerwaartse spiraal, die ik niemand toewens en zeker niet een hulpverlener. De trillingen die je dan uitzendt worden door de hulpvrager, die met dezelfde aspecten zit heel duidelijk, maar wel onbewust, opgevangen. Wat doe je dan als hulpverlener? Dan versterk je bij die ander juist datgene wat je eigenlijk zou willen veranderen omdat het in jouzelf nog te sterk aanwezig is.
Begrijpt u dit allemaal? Dat is heel belangrijk.

--- Ik werk met jongeren met heel veel geweldservaringen. Wat ik zelf vaak tegenkom en wat ik zelf ook moeilijk vind, is het verschil, het omdraaien van je laten intimideren tot op een goede manier opkomen voor jezelf zonder agressief te zijn. Vaak hoor ik van kinderen, maar ook van volwassenen, dat wanneer ik de intimidatie tegenhoud, ik zelf agressief ben en intimideer. Dat slaat ook op mezelf bij teambesprekingen. Hoe breng je op een goede manier dingen naar voren zonder dat je intimideert? Hoe kun je naar cliënten dat ook omdraaien, dat ze zelf wel goed in hun waardigheid zitten, voor zichzelf kunnen zorgen en opkomen?

Z: Ja, die grens is heel subtiel. Je hebt de absolute verantwoordelijkheid naar jezelf, dat je jezelf in je eigen waardigheid opstelt. Dat is de verantwoordelijkheid die je voor jezelf hebt.
Je hebt een hele grote verantwoordelijkheid die gericht wordt naar de ander, die zich naar jou toe wendt om hulp, om die ander in zijn eigen waardigheid te laten. De grens daartussen

is: intimideer je die ander of geef je die ander een hand? Durf je die ander in zijn totaliteit te accepteren? Dat is moeilijk hoor.

Even een gek voorbeeld. Ik ken iemand, die om te shockeren altijd keiharde boeren laat. Als die in mijn buurt is staan mijn haren overeind en heb ik echt moeite om mij emotioneel daarvan los te maken en die ander toch in zijn waarde te laten. Omdat ik zelf in mijn waardigheid moet blijven, zeg ik: ‘Joh, moet dat nou zo, want door jouw vrijheid, zogenaamde vrijheid, beperk je mijn vrijheid.

Dus daardoor worden we beiden onvrij.’ Hij moest er heel lang over nadenken en zei: ‘Ja, nou je kon wel eens gelijk hebben’. Begrijp je hoe dat speelt? Dus ik kan je geen pasklaar antwoord geven, maar je moet je eigen intuïtie, je eigen levenservaring daarbij houden. Maar het is altijd zo: die ander in zijn waarde laten en niet jezelf willen bevestigen, ten koste van die ander.

Ik zal het even naar mezelf halen. Ik zit hier op een hoog podium. Ik houd daar niet van, maar anders kun je me niet zien. Het is een fluitje van een cent om een zaal zelfs met duizenden mensen helemaal van je afhankelijk te maken en aan je te binden, door hen te intimideren met wat dan ook. Dat is erg makkelijk, want die mensen komen allemaal in de hoop dat er iets gezegd wordt waar iemand iets aan heeft. Hoe kom ik daar uit? Dat kan alleen door jezelf dienstbaar op te stellen, zonder je waardigheid te verliezen. Jezelf dienstbaar opstellen in de absolute acceptatie van de waardigheid van de ander. Dan ben je in een eenheid van energieën en werk je samen en bouw je samen iets op. Dat geldt in het groot, dat geldt in het klein, in je gezin, met je collega’s, met de hulpvragers, overal. Beter kan ik het geloof ik niet zeggen. Ook ik ben eindig.

Pesten op school

--- Onder scholieren, kinderen in de lagere school, kinderen in de middelbare school, komt heel vaak intimidatie voor. Dan komen de kinderen bij je en vragen: wat moet ik daar nou tegen doen?

Z: Intimidatie van wat?

--- Van het ene kind op het andere en vaak altijd op hetzelfde kind. Dat kind komt dan bij je en vraagt wat doe ik nou verkeerd?

Z: Ja dat zijn dan hele subtiele energieën die daar spelen en bij dat kind een groot gevoel geven van niet waardig te zijn, van angst, twijfels en erge onzekerheid. Dat trekt de machtstrilling van de anderen aan, totaal onbewust, en die wordt dan op dat onzekere kind geprojecteerd.
Hoe ga je daar nu mee om? Dat is heel erg moeilijk, want er wordt ontzettend veel gepest op school. Ja, ik denk dat een onderwijzer die kinderen bij elkaar kan brengen en dan gewoon van mens tot mens met elkaar laten praten.

Er is iets in de onzekerheid van dat ene kind dat zich bij de andere kinderen uit in machtsovername en in intimidatie.
In wezen worden bij de andere kinderen de eigen onzekere trillingen aangeraakt. En wanneer een onderwijzer daar enige ideeën over heeft, kan hij al veel doen. Tot inzicht brengen, dat is het voornaamste. Ook die kinderen tot inzicht brengen. En wat dan nog dieper gaat is uitleggen, maar ik weet niet of dat kan, dat er in elk mens, in elk kind, de goddelijke vonk aanwezig is, dat er in wezen is een eenheid van Zijn. En dat kinderlijk vertalen. Dat kan ik zo niet meer, dat is te lang geleden, denk ik. Alhoewel, tegen één van mijn kleinkinderen heb ik ook wel eens zoiets gezegd.

Dus vertalen wat wij hier weten. Het gaat om de vertaalslag. Die vertaalslag moet in alle aspecten van de maatschappij komen. Zodat in elk mens het bewustzijn wakker wordt: 'ik ben niet alleen een mens van vlees en bloed, ik heb in mij iets van licht, iets wat van het goddelijke uitkomt.' Ik denk dat het heel belangrijk is.

Stemmen horen

--- Zohra, we praten over de kinderen die elkaar intimideren, maar ook jonge kinderen worden soms vanuit de geest geïntimideerd. Ze horen stemmen, worden dus beïnvloed, raken helemaal buiten zichzelf van angst, ze willen dat niet, krijgen driftbuien. Hoe ga je daar mee om? Hoe kan dat?

Z: Ja, dan komen we op het terrein waar professor Romme jaren mee bezig is geweest. Ik heb met hem veel gesprekken gehad. Iemand die ik heel goed ken, heeft met hem samen gewerkt in de stichting 'Weerklank'. Hij is van mening, een wetenschapper dus, dat stemmen horen niet altijd een ziekte is. Dat is al veel in de wetenschap. Wat er in de wetenschap nog niet in wil is, dat stemmen horen soms van buitenaf kan zijn, maar meestal van binnenuit geproduceerd wordt. Ik weet niet of u ooit de film of het boek hebt gelezen van de persoonlijkheden van Sophie.
Dus daar zijn ze nu al achter dat het persoonlijkheden zijn, vervormingen van de persoonlijkheid van die jonge mens, meestal veroorzaakt door seksuele intimidatie.

De levensenergieën, de seksuele levensenergieën kunnen niet meer optimaal werken, de scheppingsenergieën raken als het ware verstopt. En nu vanuit spiritualiteit, vanuit eigenlijk kosmische wetenschap, wat gebeurt daar dan, wat is daar nou

bezig? Juist daar waar de seksuele intimidatie heeft plaats-gevonden en de scheppende energieën, scheppingsenergieën dus - ik noem dat dan maar - verstopt zijn geraakt, juist daar spelen de negatieve onverwerkte zwaarten van oude aspecten uit vorige levens een geweldige rol.

Die onverwerkte zwaarten, de pijn en wat ze allemaal daarvan ondervonden hebben en wat nog niet verwerkt is, spelen dan een rol in het bewustzijn van nu en dat wordt als negatieve stemmen gehoord.
Nu heb ik dus gesproken over mensen, kinderen die stemmen horen die negatief zijn en die seksueel machtsmisbruik hebben gehad.

Nu over kinderen die dat niet op die manier hebben, maar met een vervelend woord, paranormaal geboren zijn. Dat is helemaal niet paranormaal, het is eigenlijk normaal, laat ik zeggen die kinderen zijn spiritueel begaafd geboren.
Zij horen ook stemmen. Ik hoorde als kind fluisteren om me heen. Maar ja, ik ben opgegroeid in een mystiek land en mijn kindermeisje vertelde de meest enge verhalen over geesten die rondvlogen. Ik raakte er aan gewend, vond het allemaal gewoon, totdat ik ontdekte dat het niet gewoon was. Bij deze kinderen die spiritueel begaafd zijn, is het van het hoogste belang dat de begeleiding het niet afwijst.

Wat ik begeleiders van dit soort kinderen wil aanraden is ten eerste het weten, dat binnen vijftig jaar, misschien wel eerder, ongeveer de hele mensheid open is, zoals dat dan heet, en contact heeft met de geest, want het bewustzijn van de geest, dus de goddelijke vonk, wordt steeds groter en steeds sterker in de mens.

Voor de kinderen die spiritueel begaafd zijn is de opvang en de begeleiding heel, heel belangrijk, zodat deze kinderen zich niet uitgesloten, anders dan anderen of zich niet geaccepteerd voelen. Want dat is weer de verdere consequentie, het brengt dan de negatieve aspecten die zij als herinneringstrillingen in zich hebben, eruit.
Dat is hetzelfde wat bij de anderen gebeurt.

--- Mag ik misschien mijn eigen ervaring vertellen over stemmen in mijn hoofd. Dat is begonnen in ‘89 en ik zat in een periode van heel erge twijfel aan mezelf, zoekend, ook op het spirituele gebied. En toen kreeg ik last van stemmen in mijn hoofd, die in plaats van me hielpen me nog meer aan het twijfelen brachten.
Ik had een vriend die was heel erg bezig met yoga.
Van hem had ik een ketting gekregen. Op een gegeven moment werd ik echt gek van de stemmen. Als ik de ketting omdeed was het heel rustig, dan waren de stemmen weg, maar zodra ik die ketting afdeed, waren ze er weer. Dus ik heb die ketting een tijdje gedragen tot het goed was.

Z: Wilt u daar een uitleg van?
De ketting op zich had geen enkele kracht. Het gegeven dat deze u werd gegeven door iemand die u vertrouwde en u een gevoel van veiligheid gaf, verhoogde de suggestibiliteit in uzelf, waardoor u in een mate van veiligheid kon komen en daardoor de negatieve aspecten van die stemmen kwijt kon raken.

Dus het heeft natuurlijk met suggestie te maken, maar suggestie is op zich helemaal niet fout. Maar het gaat er om, dat wil ik hier heel duidelijk stellen, dat door het vertrouwen dat u stelde in die vriend u de ketting kon accepteren als een verlengstuk van hem, de veiligheid die hij kon geven, de warmte,

de vriendschap en dat dat u hielp om in uw eigen mate van veiligheid en stabiliteit te kunnen komen.

Mag ik verder gaan met u?
Door datgene wat er gebeurd is met u in dit leven zijn bepaalde herinneringstrillingen, die in een ander leven hebben geleid tot geweld, ook seksueel geweld, en tot een totale ontkenning en vernietiging, extra gestimuleerd. In dit leven zijn er verscheidene stukjes, ik zal het maar stukjes noemen, naar u toe gekomen.

U bent zelf heel duidelijk spiritueel begaafd. Ik noem dat woord paranormaal dus maar niet, spiritueel begaafd.
Door de negatieve lading die zat aan wat in dit leven tot u kwam, werd de negatieve lading van wat in uw onderbewustzijn zat, dus weer opnieuw aangeraakt en belevendigd, weer gestimuleerd. Omdat u vrij open bent, dus spiritueel begaafd, heeft dat een zo directe invloed, dat u het ook als stemmen in uzelf kon gaan realiseren.
Ik denk dat ik u mag adviseren om u onder begeleiding te stellen van een echte goede paragnost, een spirituele begeleider. Omdat het van groot belang voor u is dat u heel duidelijk tot het inzicht komt dat u waardig bent te doen en te geven en te dragen wat in u is. Dat is heel belangrijk voor u.

Mag ik nog verder gaan? Er zitten namelijk ook nog schuldtrillingen, het zijn heel vaak schuldtrillingen die stemmen oproepen, vanuit een leven waarin u met deze begaafdheid niet zo vreselijk goed hebt gewerkt. Dat heeft iedereen hoor, ik ook, daar hoef je nu geen schuld meer over te hebben, maar die trilling daarvan is gestimuleerd. Dat kun je dus nu veranderen met begeleiding van iemand die werkelijk vanuit diepere spiritualiteit werkt, om dat te brengen in je eigen waardigheid en het durven staan voor wat je hebt en wat je bent.

Intimiteit in de gezondheidszorg

--- Ik had nog een vraag over de intimiteit in de gezondheidszorg. Het gebeurt wel eens dat als iemand verzorging nodig heeft er gezegd wordt: ‘Als ik er niet ben dan word je niet verzorgd’. Het is eigenlijk een kruising tussen intimiteit en intimidatie, dat gewoon in elkaar over gaat lopen.

Z: Ja, als je niet oppast wel. Maar mensen die deze inzichten hebben zullen dat niet zo direct in elkaar laten over lopen. Maar intimiteit, een hulpverlener die zich laat verleiden tot intimiteit met de hulpvrager, is op een hellend vlak. Waarom?

Een hulpvrager zoekt veiligheid, zoekt warmte, zoekt een soort bevrediging van de liefdeloosheid die hij/zij heeft ondervonden. Dan komt daar de intimiteit van de hulpverlener bij en dan is het heel snel over de grens heen en dan wordt het intimidatie, die bij de hulpvrager nog meer afbreekt dan het opbouwt. Maar bij de hulpverlener zelf werkt het ook afbrekend. Want het plaatst hem in een karmische situatie, wat betekent dat hij weer opnieuw dat stuk moet gaan uit-werken. In dit of een volgend leven, dat doet er niet toe, maar hij moet als het ware weer opnieuw beginnen. En waarom is er dan eerst de intimiteit en dan de intimidatie? Uit de angst van elk mens dat hij zichzelf niet genoeg kan bevestigen. Is dit duidelijk voor iedereen?

Ik denk dat we nu aan het eind zijn gekomen van deze middag. Ik hoop echt dat het u allemaal iets heeft gegeven, dat u er iets mee kunt, dat het bij u in alle vrijheid juist uw eigen inspiratie, uw eigen scheppende energieën mag stimuleren. Dat wens ik u zo toe.

Deel 2

Herkenning en erkenning van grove en subtiele intimidaties

Inleider middag

We gaan nu aan de slag met de drie sleutels:
- De sleutel van de innerlijke zuivering van de schaduwkanten van het eigen denken en de eigen emoties.
- De sleutel van de innerlijke onthechting van de overheersing van de eigen begeerten en dwangmatigheden,
- De sleutel van de innerlijke eenheid met de eigen goddelijke natuur.

In deel 1 kwamen vier aspecten aan de orde die van groot belang zijn als je praat over intimidatie.
Die vier aspecten waren:
- het machtsmisbruik, waarin de ongelijkwaardigheid uiteraard de hoofdmoot is,
- het verlangen naar warmte en geborgenheid dat zich uitdrukt in overmatige seksualiteit,
- de vernietiging van de scheppende energieën in de mens door machtsmisbruik juist in de seksualiteit,
- het verlies van de scheppende energieën vermindert de mate van ontvangenis van geest in onszelf .

Het leek ons goed die vier aspecten nog even te noemen, om alle gedachten, alle neuzen weer een beetje dezelfde richting op te zetten. Dat was eigenlijk de kern van die middag, die vier aspecten die een rol spelen.
Daar zullen we vandaag op verder gaan.

Inleiding Zohra

Laten we rustig en ontspannen gaan zitten om alle haast en alles wat u heeft moeten ondergaan om hier te kunnen komen los te laten en in uzelf nu rust te creëren, ruimte te maken voor datgene wat wordt gegeven. Maar ook om uw eigen aandeel daarin heel duidelijk voor uzelf te kunnen plaatsen.
U zit hier rustig. U bent verbonden in uw eigen innerlijk met uw eigen hoger zijn.
En vanuit deze verbinding krijgt u uw eigen inspiratie door, die uw creatieve energieën zodanig stimuleren, dat u die mens kunt zijn die u bent.

Laten wij daar dankbaar voor zijn. En laten we als het ware een klein wit bloemetje met een gouden hart neerleggen. Wij zijn de mens die wij zijn, gestuurd, niet bestuurd, door die lichtdeeltjes die tot ons komen en in ons bewustzijn een plaats vinden en zich daar nestelen opdat ons hele eigen innerlijk systeem daarmee kan werken. Vaak is het moeilijk om in onszelf duidelijk te krijgen waarom en wat en hoe wij moeten werken met datgene wat onze inspiratie ons aangeeft. En dan wel zodanig dat wij niet intimideren en toch kunnen uitstralen.

Laten wij dankbaar zijn dat er vanuit de Geest altijd hulp wordt geboden. En wanneer u zich daar op instelt zult u dat zelf in uzelf kunnen ervaren.
Laten wij vanuit deze dankbaarheid een tweede wit bloemetje neerleggen.
En als derde wordt ons aangereikt dat wanneer wij ons ontvankelijk opstellen, openstellen voor de verbinding met het hoogste zijn in onszelf, al datgene wat wij in onszelf hebben en wat in verbinding staat met de goddelijke natuur dan als vanzelf in ons menselijk wezen, onze menselijke persoonlijkheid tot realisatie gaat komen.

Maar alleen wanneer wij ons niet begeven in de weerstanden van het persé willen beheersen of er helemaal door beheerst worden, wanneer wij ons niet onttrekken aan het leven van alle dag door ons als het ware op een verhevenheid, op een eenzaam eilandje te plaatsen. Dat wij heel goed in onszelf tot diepste realisatie brengen, dat onze levensopdracht is: Geest in die mate in onszelf te kunnen ontvangen om die in onze persoonlijkheid tot werkelijkheid te maken, in vreugde en vertrouwen, in dankbaarheid voor wat wij mogen zijn en ontvangen. Laten wij dan nu een derde bloemetje neerleggen.

Want hiermee hebben wij beantwoord aan wat als de drie sleutels werd aangereikt. In vreugde in dankbaarheid en vertrouwen willen wij leven en werken met deze drie sleutels.

In de eerste lezing heb ik vooral de grove intimidatie-energieën belicht die in een mensenleven kunnen gebeuren. Dit tweede deel zal over de fijnere, de subtielere intimidatietrillingen gaan, en wat die uitrichten, spiritueel en als consequentie in de materie, in de ontwikkeling van de opgroeiende mens.

De vorige keer werd het ontwaken van de seksuele energie aangereikt, van het begin tot aan de puberteit. Ik wil daar even dieper op ingaan. Het is niet alleen de seksualiteit op zich als seksualiteit, maar het zijn scheppingsenergieën die in de ontwikkeling van de seksuele energie van een opgroeiend mens zich gaan vormen. Daar gaat het om.
Het gaat om die scheppende energieën die aanwezig zijn in de ontluikende seksualiteit van ieder mens.
Hoe die door intimidatie van buiten af, ongenuanceerd gezegd, vernietigd kunnen worden - dat is wel waar - maar in elk geval zodanig geïntimideerd dat daardoor die mens geheel anders kan gaan uitgroeien.

Hoe gaat een mens die inzicht krijgt in wat intimidatietrillingen in zijn eigen leven hem hebben gebracht, daarmee om, zodanig dat hij het kan transformeren? Want dat is natuurlijk de uiteindelijke bedoeling. Waarom zitten wij hier?

Om met elkaar datgene waarvan wij kennis krijgen uit te werken, en om dat zodanig te kunnen gaan plaatsen, te kunnen gaan hanteren, dat er een verandering, een transformatie kan gaan plaats vinden.
De gehele mensheid staat nu op het punt naar een nieuw bewustzijnsniveau te komen. In de nieuwe bewustzijnsenergie, dit nieuwe bewustzijnsniveau is het ontzaglijk belangrijk dat de mens gaat inzien hoe er in eenieder alles aanwezig is en dat iedere intimidatietrilling van buitenaf, maar ook van binnen uit, daar invloed op heeft.

Intimidatie van binnenuit

De drie sleutels werden gegeven om duidelijkheid te verschaffen in de intimidatie zowel van buitenaf als van binnenuit. Vanaf je prille jeugd tot aan je volwassenheid zul je bepaalde intimidatietrillingen naar je toe krijgen.
Deze gaan een zodanige vorm aannemen dat in het innerlijk van de mens een dwangmatigheid gaat ontstaan waardoor hij geïntimideerd wordt door datgene wat binnenin hem zit. Die mens gaat dat ervaren als iets dat bij hem hoort, dat is hem allemaal zo overkomen, dat kan niet anders. Totdat hij tot het inzicht gaat komen: het kan wel anders en ik kan dat zelf veranderen.

Dat is zo belangrijk. Als spirituele genezer, als hulpverlener, is het uw volledige opdracht, spirituele verantwoordelijkheid, om de mens die naar u toe komt, tot de eigen genezing en de eigen mate van hanteren van deze inzichten en trillingen in zichzelf te brengen.

De vorige keer heb ik gesproken over fotonen, lichtdeeltjes die indalen en informatie in zich dragen. Deze gaan naar het centrale zenuwstelsel en van daaruit komen ze in alle cellen. Het hele ecosysteem wordt daar dus door beïnvloed. De mate van ontvangenis van deze in wezen goddelijke krachten in deze lichtdeeltjes, is absoluut gebaseerd op de mate van in de mens zelf aanwezige kracht en inzicht, begrip, vertrouwen op de goddelijke natuur in zichzelf. Heeft de mens dat niet, dan kan hij de kracht niet opbrengen. Dat is wel duidelijk hierin.

Wat is het dan voor ons allen belangrijk om dit te stimuleren, naar voren te brengen, herkenbaar te maken.
In de tijden die we nu beleven, zien we dat al hetgeen rationeel tot ons komt, de mentale verwerking daarvan, de emotionele verwerking daarvan, een bepaald deel van het geheel behelst. En dat de mens nu op het punt komt dat hij verder kan gaan, dieper kan gaan. Dit is een cruciaal punt.

Ik wil nu eigenlijk even met u gaan kortsluiten wat u daar de vorige keer allemaal van hebt opgepikt, wat u dat heeft gegeven, wat u daar mee kon, wat u daar van kon herkennen. Want dat is voor mij prettig, om daardoor met u samen dit tweede deel op te kunnen zetten.

Dialoog

Denkpatronen

--- Zohra ik heb ervaren dat er een kloof zit tussen het bewustzijn dat er is bij mij zelf en de mensen die met bijvoorbeeld incest of met machtstoestanden te maken hebben gehad, maar nog helemaal niet bewust zijn van spirituele dingen. Dat het zo moeilijk is om duidelijk te maken dat de kracht van binnen zit om daar iets aan te doen. En zeker hoef je niet aan te komen met een verhaal als: ‘je hebt bewust gekozen om deze les te leren hier.’

Z: Dat is wat ik zojuist heel duidelijk maakte, dat onze maatschappij is ingesteld op het rationele en op het materiële en eventueel mag er nu toch wel wat emotie bij komen. Er is een tijd geweest dat dat ook niet getolereerd werd. Nu komt de tijd dat we spiritueel bewust gaan worden en daar werken wij aan mee. Ik denk dat wij allen zijn opgegroeid en opgevoed met het besef dat het allemaal buiten ons en boven ons ligt.

Het is ontzaglijk moeilijk om zo’n denkpatroon als het ware in te wisselen voor een ander denkpatroon, een andere vormgeving dus, een ander inzicht, een ander begrip.
Daar moeten wij naar toe groeien. Ik denk dat je vooral andere mensen niet moet gaan bekeren hiertoe, dat werkt niet, dat geeft alleen maar weerstanden. Maar wel heel duidelijk laten zien hoe het voor jezelf werkt. Of uitleggen hoe het voor jezelf werkt. En wat die ander daar mee doet, is dan van die ander. Dat is de enige manier.

Maar het is wel zo, is me gezegd, dat er een zo grote mate van begeleiding en hulp vanuit de Geest over de hele wereld gaat, dat het heel snel gaat, dat mensen dit heel snel gaan oppikken. Want de roep, het verlangen innerlijk, om tot een

ervaarbare beleving van wat ik dan noem het goddelijke, of de bron van licht - je kunt het alle namen geven - te kunnen komen, is heel erg sterk.
Daar wordt dus gewoon op ingespeeld. Ik zeg wel eens dat is kosmische tactiek.
Daar doen wij aan mee.

--- Zohra, naar aanleiding van vorige keer ben ik tegen iets aangelopen wat me een heel belangrijk inzicht heeft gegeven. Ik ben opgevoed met op tijd zijn, zorg liever dat je er tien minuten van te voren bent dan dat je te laat bent.
En dat heeft eigenlijk in mijn hele leven doorgespeeld.

Vorige maand kwam een cliënt al voor de derde keer te laat en ik heb blijkbaar iets uitgestraald van boosheid.
De week daarop kwam ze met: ‘ben je nu nog boos?’
In die week heb ik erover nagedacht en ik kreeg het inzicht dat het mijn eigen blokkade was, van altijd op tijd, altijd gehaast te zijn, die ik uitstraalde. Toen heb ik op een gegeven moment tegen haar gezegd: ‘oké, als het weer gebeurt is het helemaal geen ramp, maar het gaat dan gewoon van de tijd af die voor de behandeling staat, want ik kan andere mensen niet laten wachten’. Het heeft mij eigenlijk doen inzien wat een kracht, wat een energie je uitstraalt naar de ander toe in je boosheid, in je liefde, in eigenlijk alles wat je doet.

Z: Ja, alles wat in onszelf speelt, stralen wij ook uit in onze mate van hulp, van spreken met de ander, van relatie met de ander. Ik wil hier dieper op ingaan. De trilling die u in uzelf had vanuit uw eigen blokkades, vanuit uw vroegste jeugd eigenlijk al aanwezig, heeft u dus geprojecteerd naar buiten toe in een bepaalde, ja toch wel intimidatietrilling. Deze persoon heeft dit duidelijk gevoeld en die trilling kwam extra hard op die

persoon over omdat u de hulpverlener bent. Begrijpt u wat er gebeurt? Het is heel goed dat u dit zo durft te vertellen.
Wat gebeurt er precies? De hulpverlener staat toch altijd al in een wat andere positie, die staat toch een trapje hoger in het denken van de hulpvrager.
Hij gebruikt dan, onbewust vanuit de eigen blokkades, dus de eigen nog niet uitgezuiverde trillingen in zichzelf, die trilling naar buiten toe als projectie naar de ander, die in wezen voor jezelf geldt. Waar komt zoiets vandaan? Dat heeft te maken met onze eigen plicht-, schuld-, macht-, onmacht- en miskenning-trillingen. En daar komen we steeds weer op terug.

In het geheel dat nu rondgaat over de wereld, het morfo-genetisch veld van nieuw bewustzijn, van licht, gaat de mens zich bewust worden wat er innerlijk in hem speelt, waardoor hij dus uiterlijk in de materie met de ander op een geheel ander relatie-niveau kan komen, waardoor hij een heel ander niveau van communicatie krijgt. Dit is belangrijk. Dus nu ziet u dat de subtielere intimidatietrillingen een erg grote invloed hebben. Want dit is eigenlijk een subtiele intimidatietrilling.

--- Zohra ik heb de afgelopen weken veel te maken gehad met dader-slachtoffer situaties. Er kwam iemand bij me die verwikkeld zat als slachtoffer in een relatie met een soort ‘dader’. Op mij werd een appèl gedaan om te redden en ik dacht dat klopt niet want dan neem ik iets over, wat ik helemaal niet over moet nemen.

Z: Dat is tweeledig. Dat het naar u toe kwam betekende dat iets in uzelf daar ontvankelijk voor was, waardoor het ook kon gebeuren. U kon daar iets positiefs aan toevoegen.
Dat betekent nog niet dat u persé in een redderrol moet gaan komen, maar wel dat u iets kan toevoegen aan het redding-

systeem, zal ik maar zeggen, van die mens zelf. Zodat hij van slachtoffer dus ‘belever’ wordt. Hij ondergaat iets, nee, hij beleeft dat, hij ervaart dat en hij wordt er niet meer door geïntimideerd en door onderdrukt.
Daar gaat het om.
En datgene wat u in uzelf aan kennis hebt, aan inzichten, kon u dus daarin geven.
Ik denk dat uw weerstand om in een redderrol te komen hieruit bestaat, dat u heel goed weet dat je niet meteen het slachtoffer als slachtoffer moet accepteren en de grote redder wilt zijn, want dat is verkeerd, dat is ouderwets. Dat deden we vroeger, dat doen we nu niet meer.
Begrijpt u de diepere achtergrond hiervan?

--- De vorige keer sprak u over ‘vooral niet afhankelijk te zijn van het licht.’ Dat raakte mij, omdat ik bij mezelf denk dat het is: ‘niet mijn wil, maar Uw Wil geschiede’. Ik raakte even in de knoop en ik wil vragen wat u precies bedoelde.

Z: Ja, dat is iets anders dan afhankelijk zijn. Wanneer je kunt zeggen ‘Uw Wil geschiede’ vanuit het werkelijk besef van de eenheid in jezelf met dat hoger zijn in jezelf, dan is dat geen afhankelijkheid. Maar wanneer je het zegt uit gemakzucht, uit het niet meer weten, de ouderwetse berusting, het denken ‘ja maar ik ben zo klein, ik kan het niet weten, ik heb het niet’, dan is het afhankelijkheid.
En de grens is heel subtiel. Hoe onderscheiden we dat?

--- Ik heb zelf het idee, dat het onderscheid een soort diep gevoel van overgave is. Op die manier, merk ik bij mezelf, kan ik subtiel aanvoelen: dat moet ik loslaten en daar mag ik naar toe.

Z: Ja. Een diepere overgave, dat gaat ook in gradaties van niveaus. En wederom spelen hier dus al de aspecten en ook datgene wat we vanuit andere levens hebben opgebouwd en in dit leven weer opnieuw hebben gerealiseerd en gestimuleerd. Maar een werkelijke overgave houdt in dat je vanuit een innerlijke nederigheid jezelf erop baseert dat er in jou absoluut alles aanwezig is, zolang je durft los te laten de begeerten en de dwangmatigheden van het ego, de verlangens van de persoonlijkheid om alles te hebben, te weten, te beheersen, te kennen. Dan werkt het dus van de andere kant. En dat werkt veel dieper en veel sterker.

Gezonde twijfel

--- Het heeft mij wel een soort zelfvertrouwen, of een steuntje in de rug gegeven. Want de intimidatietrillingen, ook subtiel, herken ik wel. Maar toch blijf ik twijfelen, heb ik het wel goed gedaan, of had ik nog meer moeten luisteren, hoewel ik wist dat ik eigenlijk geïntimideerd werd.

Z: Ja. Maar ik moet er wel bij zeggen dat wanneer wij onze innerlijke twijfel helemaal zouden kwijtraken, wij dan weer in andere valkuilen zouden vallen. Dus een gezonde twijfel is helemaal niet zo erg. En dat hoort ook bij deze innerlijke nederigheid. Want je kunt pas een ander helpen, herkennen en tot eigen herkenning brengen, doordat je in jezelf jouw intimidatie-aspecten heel sterk kunt gaan zien, gaan plaatsen. Het werken hiermee houdt dus in dat er een steeds grotere mate van inderdaad vertrouwen en Zelfvertrouwen met een hoofdletter, het Zelf, het hoger Zelf dus, innerlijk kan gaan komen.

Wat ik heb gehoord en gezien, is dat uiteindelijk de hele mensheid hiertoe gaat komen. Dat zal nog wel even duren,

maar het is wel iets wat wij nu al met elkaar kunnen gaan inzetten.
Het is een geheel nieuwe manier van gelijkwaardigheid in de omgang, in je relatie thuis, met je kinderen, op kantoor, op je werk, overal.
De gelijkwaardigheid houdt in dat daardoor de werkelijke scheppende energieën, de kosmische scheppende energieën pas echt kunnen gaan werken.

--- Ik twijfel in mezelf of er überhaupt een goddelijk iets bestaat, of een vorig leven, of een toekomst. Nu kon ik in mij de twijfel toestaan en werd ik ook heel emotioneel.
Achteraf was het heel positief, want het heeft me erg in het hier en nu gezet. Het enige wat je eigenlijk hebt is het 'nu' en hoe je daar in staat met je goddelijke kern.
In zoverre was het ook vasthouden aan het licht, me krampachtig vasthouden om mijn eigen twijfel niet te durven zien?

Z: Dus dan zie ik dat er blijkbaar bij velen van u iets is gaan werken om de eigen inzichten duidelijker naar voren te gaan brengen. Dat gebeurt altijd door je juist nog eens extra bewust te laten worden van de eigen schaduwkanten, de eigen intimidaties, de eigen dwangmatigheden, begeertes die we in onszelf hebben.
Zo werkt de Geest met ons.

--- Ik wil mijn eigen verhaal vertellen. De laatste tijd als iemand iets zei, raakte me dat en werd ik boos. Heel snel boos. En dat werd steeds sterker. Ik heb mogen zien waar dat zat. Dat zat er al vanuit mijn jeugd. Ik kom uit een gezin met vier kinderen en ik was de jongste. Het was zo dat als ik iets wou zeggen, ik altijd als antwoord kreeg: jij bent nog te jong, jij mag nog niet

meepraten. Dat mocht pas als je achttien was, dan hoorde je er pas bij.

Z: De ervaringen uit de jeugd hebben in uzelf als het ware uw scheppende energieën niet vernietigd, maar wel op een wat lager pitje gedraaid, totdat u in uw eigen leven daar mee leerde omgaan en dat leerde inzien. Nu werd u de laatste tijd duidelijk met de neus boven op deze ervaringen gedrukt, waardoor het duidelijk kon worden - dat is een energetisch spel - dat u zelf daardoor nog beheerst en geïntimideerd werd.

Dus die boosheid die bovenkwam was helemaal niet negatief, maar was iets om dankbaar voor te zijn.
Dankbaar worden voor de lessen die wij juist naar ons toe krijgen. Vaak denken wij, wanneer dat negatieve dingen zijn, dat het ons totaal vernietigt, uitput. Dat is niet waar. Daar zit altijd een enorme essentie van positiviteit in.

Intimidatie en fysieke componenten

--- Intimidatie heeft ook een fysieke component, een fysieke uitwerking. Ik werd me dat de laatste weken sterk bewust door een cliënt en door mezelf. Hoe dat wat in de kindertijd gebeurd is - terwijl dat nu emotioneel denk ik klaar is, schoon is - via het bekken naar de benen toe ontzettende pijnen geeft en het gevoel alsof dat gebied gebroken is, zo ervaar ik dat.
Ik denk, maar ik weet het niet zeker, dat het dan psychologisch al uitgewerkt is en alleen nog via het lichaam aanwezig is als herinnering, of is dat niet zo?

Z: Ja. In het lichaam is alles aanwezig als herinnering in het bewustzijn van de cellen. Elke cel heeft bewustzijn.
De intimidatie die plaats heeft gevonden in een ander leven en weer gestimuleerd wordt in het huidige leven, beïnvloedt de

doorgang als het ware van het licht, dus de fotonen, dus de lichtinformatie die de mens kan krijgen. Het blokkeren van de doorgang van het licht in al die cellen, in de huidmondjes, houdt in dat er daardoor fysiek, in het lichaam dus, allerlei blokkades vanuit vorige levens - dus herinneringstrillingen - in dit leven vaak weer opnieuw gestimuleerd worden. De fysieke inductor laat opnieuw van zich spreken, maakt zich kenbaar, wordt gevoeld.
Dus dit is het fysieke, dat alle zwakke plekken in het lichaam als het ware weer opnieuw pijnlijk worden, zwak worden, vervelend zijn, dat je die allemaal weer gaat voelen.
Psychisch gebeurt het zodanig, dat er ook blokkades optreden in de eigen innerlijke kracht van de mens om tot een duidelijke realisatie in de levensenergie van jezelf als mens te komen.
Dan zie je dus dat de herinneringstrillingen die in elke cel aanwezig zijn, juist door die intimidatie die opnieuw plaats-vindt, als het ware allemaal weer gereactiveerd worden.
Dit verklaart ook waarom mensen vaak, juist mensen die zich spiritueel bewust gaan worden, overal pijnen hebben, dat hele lijf doet pijn, alles doet pijn. Dat houdt in dat in al die zwakke puntjes die in je lijf zitten de vernieuwing van dit nieuwe bewustzijn als het ware een soort strijd voert met het oude dat daar nog in aanwezig is. Dus dan krijg je dat net als weerstanden tegen elkaar in.

Dan heb je vaak dat mensen naar de arts gaan en die kan helemaal niks vinden. Ze komen bij spirituele genezers terecht, die begrijpen dan dat het blokkades zijn. Zij kunnen dat over het algemeen toch wel weer in goede banen leiden. Maar het zou nog dieper kunnen gaan wanneer wij dit ons bewust zijn, en dit in de wetenschap, ook juist in de medische wetenschap, ingang gaat vinden.

Tot vernieuwing komen

--- Ik merk zelf dagelijks in mijn lijf, dat als er emoties van buiten komen, het op mijn lichaam inwerkt. En het lukt mij de laatste tijd steeds meer om er ook gewoon naar te kijken.
Ik merk dan wel dat er emotioneel, fysiek, iets gebeurt.
Ik voel dat en ik kan er tegelijkertijd naar kijken. En nu zit ik te zoeken naar hoe ik nog dieper kan gaan om echt het bewustzijn in de cellen verder te schonen, te zuiveren.

Z: Ja. In alle stof zijn die trillingen ook aanwezig die in de energievelden van onze zielen zijn.
Dit houdt in dat stof niet iets op zichzelf staand is, maar absoluut in een eenheid met geest is. Dat dus een incarnatie van de ziel in een menselijke stoffelijke vormgeving precies datgene samenvoegt wat aanwezig is zowel in stof als in geest, dus ook in de ziel.
Nu de vraag. Wat er naar jou toekomt aan emoties van anderen en wat anderen uitstralen, dat voel je in je lijf.
Door het ongeluk dat je hebt gehad ben je daarvoor fysiek ook heel erg open gegaan, dus daar ontvankelijk voor geworden.
In deze ontvankelijkheid speelt al het eigene dat je zelf hebt ondervonden vanuit andere levens, vanuit je jeugd, alles wat is gebeurd, een zeer grote rol bij de ontvangenis van emoties die vanuit de stof van anderen, dus van andere persoonlijkheden naar jou toekomen.
Is dit duidelijk?
De ontvankelijkheid die je fysiek hebt gekregen door dat ongeluk heeft te maken met datgene wat in je ziel aanwezig was aan, ik zal maar zeggen, oude herinneringen die nog niet helemaal waren getransformeerd en uitgezuiverd.

Door datgene wat door het ongeluk plaatsvond, werd de ontvankelijkheid in je totaliteit van lijf en ziel vergroot. Alles is vergroot. Dus het herkennen van subtiele energieën, van emoties, dat is allemaal vergroot in je eigen lijf en in je eigen

mentaal bewustzijn, in je emoties aanwezig. Hoe kan je met het inzicht dat je hier al over hebt, nu een alleszins bevredigend leven leiden ondanks de handicap van dat ongeluk?

Het betekent dat jij als mens, dus ieder mens, door deze vergroting van de ontvankelijkheid van intimidatietrillingen vanuit vorige levens, vanuit datgene wat opgebouwd is in dit leven, vanuit een fysieke inductor, in dit geval een ongeluk, door de vergrote ontvankelijkheid hiervoor, nu het inzicht dat je hebt gekregen op een zeer directe wijze kunt gaan leren hanteren, opdat jij dit verder kunt brengen naar de ander toe.

Alles heeft oorsprong en gevolg. Jouw professie is maatschappelijk werk, werken met mensen in de maatschappij. Waar wij mee bezig zijn in dit nieuwe bewustzijn is een vernieuwing van het Gods-, mens- en maatschappijbeeld. Er wordt van alles voor aangedragen, niet alleen wat ik breng, maar ook van overal elders.

Dat houdt in dat de mens nooit alleen voor zichzelf kan leven. Dat bestaat niet. ‘Ben ik mijn broeders hoeder?’ Ieder mens leeft voor zichzelf om tot een bepaalde verlichting, vernieuwing te kunnen komen, maar tegelijkertijd ook om dit weer uit te kunnen stralen naar de ander.

Hoe kunnen we dit verder gaan uitzuiveren? Voor ieder mens is het de allergrootste noodzaak dat de mens met alle middelen die hem ten dienste staan, zichzelf als het ware ‘hersenspoelt’, als ik zo’n naar woord mag gebruiken, zichzelf steeds weer opnieuw er van overtuigt dat hij is een lichtdrager, een Godsvonk. Dat hij dus in wezen alle kennis in zich heeft, ook al het weten, alle liefde en alle inspiratie.

Dat hij zich niet hoeft te identificeren met datgene wat hem vanuit andere levens en vanuit dit leven, is overkomen.
Dat is een deelstuk van de totale identiteit. Dan komt er ruimte en in die ruimte gaat pas de ontvankelijkheid werken voor de vernieuwende lichtenergieën.

Herinneringstrillingen

--- Ik heb geleerd, een paar jaar terug van een genezeres dat je eigenlijk kan spreken van een dubbele reïncarnatie.
Een reïncarnatie van de ziel en een reïncarnatie van de stof.
Dat zijn ze eigenlijk op het spoor gekomen door de homeopathie. De reïncarnatie in de stof is eigenlijk een herhaald gebruiken van de stof. Die ziel zoekt weer de stof op, of die stof wordt opgebouwd om de ziel. Maar in die stof zitten die herinneringen van voorgaande dingen ook.
Dat kunnen herinneringen vanuit de zielservaring zijn, maar die stof brengt met zichzelf ook herinneringen mee.
Dan gaat het dus dubbel trillen.

Z: Mag ik u even onderbreken? Ik vraag drie keer, en ik hoor drie keer ‘nee’. Het ligt anders. In wat zij u heeft uitgelegd zit een groot deel van waarheid, maar het is ongenuanceerd. Wat ik nu hoor - mag u wel of niet geloven, dat is van u - is het volgende. De ziel heeft alle herinneringstrillingen in het eigen energieveld, kiest een incarnatie, komt in de stof, in een stoffelijke vormgeving waar deze herinneringstrillingen precies in passen. Dat is vanuit de andere kant bekeken. Dus dan heeft zij wel enigszins gelijk dat door de incarnatie van de ziel in de stof, in een stoffelijke vormgeving die daar precies bij past, die fysieke inductoren tot hun recht kunnen komen om de oude herinneringstrillingen tot nieuw bewustzijn, tot vernieuwing te kunnen brengen.

--- Er zouden ook nog andere trillingen in die stof opgeslagen kunnen zijn, want het hoeft niet je eigen stof te zijn van vorige levens wat je oppakt. Maar er kunnen, wat ze dan noemen in de homeopathie miasma's in zitten die uit vorige levens aan die stof zijn meegegeven. En die kunnen weer mee gaan trillen in het herinneringspatroon.

Z: Dat is wat ik u net zei. Dat miasma in de stof, dat zijn die trillingen die door het energieveld van de ziel die dat al in zich heeft, verenigd worden, geïntegreerd worden.
Het houdt dus in dat geen enkele ziel kan incarneren in een stoffelijke vormgeving die niet inherent is met de herinneringstrillingen van het energieveld van die ziel.
Dat kan niet, dat klopt niet met elkaar. Zo is de natuur, zo zijn de kosmische wetmatigheden.

Stemmen zelf creëren

--- De vorige keer vroeg ik iets over stemmen horen. U zei tegen mij dat ik dat in mijzelf heb gecreëerd. Dat heb ik niet goed begrepen.

Z: Wat ik bij u zie is dat er energieën om u heen zijn die invloed op u hebben, waar u zelf een opening voor hebt verschaft. Dat is wat ik bedoelde met dat je dat zelf hebt gecreëerd. Dus voor een deel verschaft u zelf de opening voor deze projectie van datgene wat u eigenlijk in uzelf hoort. Er zijn energieën om u heen. U voelt deze energieën. U bent daar open voor. Maar in uzelf zijn bepaalde aspecten, waardoor datgene wat in uzelf is, zich als het ware vergroot projecteert, en dan krijgt u het weer terug als stemmen in uzelf. Begrijpt u dit nu?

--- Ja, dat is wel geweest, waar u het over heeft en ik begrijp ook de tijd waarin het is gebeurd. Ik was inderdaad heel erg onzeker, zoekende en angstig.

Z: Wat heeft u ervaren na de vorige keer?

--- Ik ben er wel mee bezig geweest en ik heb er over gedacht. Maar u zei dat het kwam doordat ik in een vorig leven heel veel te maken heb gehad met seksuele intimidatie, die trillingen heb meegenomen in dit leven en eigenlijk uit mijn waardigheid ben gehaald. De scheppende energieën zijn dus vernietigd, zei u toen. Daardoor is het gekomen, dat was de opening voor die stemmen, zo heb ik het begrepen.

Z: Ja maar wat hebt u ervaren toen ik tegen u zei dat u dit zelf creëerde? Wat gebeurde er toen met u?
Bent u daardoor in een dieper willen weten gekomen van wat er eigenlijk aan de hand is, bent u daar meer mee bezig?

--- Ja, ja.

Z: Kijk, dat is een aanzet tot een draai van een nieuwe spiraal om tot vernieuwing te kunnen komen. Dus ik heb, niet bewust, u er op gedrukt. Je wordt er dan met je neus op gedrukt en je raakt als het ware verplicht om er mee te gaan werken, als je eruit wilt komen. Ja?

--- Wilt u nog iets zeggen over de fysieke conductor.
Hoe werkt dat uit?

Z: Het gebeurt heel vaak dat wij ook - dat noem ik dan de fysieke conductor - fysiek met onze neus op de feiten worden gedrukt. Dat is dan een sein van: ‘waarom heb ik dit’, ‘wat doe ik hier mee’. Niet vanuit schuldbewustzijn.

In new age kringen is het vaak de mode om te zeggen: eigen schuld, dikke bult, dat heb je zeker aan jezelf te danken, of je bent niet zuiver genoeg, of meer van die onzin. Geloof dat vooral niet.

Het heeft te maken met dat je toch vanuit het eigen kosmisch spel met je hoger Zelf en je persoonlijkheid de seintjes krijgt om nog duidelijker te kunnen gaan weten wat er aan de hand is. Waarom is dit? Wat kan ik er mee?

Ik wil nog even terugkomen op iemand die een ongeluk krijgt, of iemand die mishandeld wordt. Daar kunnen heel veel lessen uit geleerd worden. Bijvoorbeeld dat er een zekere mate van afhankelijkheid is, van te geringe waarde hechten, hoor ik, aan je eigen zijn, waardoor je op een dergelijke manier tot bezinning gebracht moet worden.
Dan klinkt dit bijna wel als eigen schuld dikke bult, maar zo wordt dat niet bedoeld. Het is wel zo dat wij leren uit datgene wat naar ons toe komt. Wij moeten het oordelende aspect er van weghalen, dat wel. Maar wij leren uit de dingen die naar ons toekomen, zonder oordeel.

Schuldgevoel

--- Maar bij mij heeft het zo gewerkt dat ik mijzelf juist wèl daarin veroordeelde. De zwaarte van het gezin waar ik uit kwam heb ik als het ware meegenomen in mijn eigen gezin, zelfs zo dat mijn kinderen ook de fysieke intimidatie hebben meegemaakt. Toen dat eruit kwam, kon ik pas naar mezelf gaan kijken en wat daar achter lag. En daarin kwam ik in eerste instantie vooral mijn eigen oordelen tegen.

Z: Ja. Dat heeft met onze opgekropte schuldgevoelens van duizenden jaren te maken.

Wij zijn zo opgevoed dat wij zondig zijn. ‘We hebben alle zonden begaan die er bestaan’. ‘Er is niets goeds in de mens.’ En wanneer je zo duizenden jaren deze gedachten-vormgevingen creëert dan worden dat als het ware ‘wanstaltige dikbuikige elementalen’.

Deze elementalen zijn ontzaglijk moeilijk uit te roeien.
Dat zit in onze genen. In het nieuwe bewustzijn van de mens van nu, is het een strijd van het licht tegen de duisternis van deze oude elementalen. De oude schuldgevoelens, de oude plichtsgevoelens, het oude ‘ik ben een zondaar’, ‘ik ben niets waard’, is een enorme dikke sluier die om de scheppende energieën van de mens heen gelegd is, waardoor de ontvankelijkheid voor de werkelijke lichtinspiratie op een steeds lager pitje komt te staan. Totdat die mens in zo’n ontzettende situatie komt dat hij niet anders meer kan en dan vaak plotseling een doorbraak krijgt.

--- Worden veel verwerkingen niet gezien als straf?
Veel mensen denken dat wat je nu te verwerken hebt, wel een straf zal zijn van een vorig leven.

Z: Kijk dat zijn nou de dikbuikige afschuwelijke elementalen, die wij vanuit onze cultuurhistorische religieuze achtergronden onszelf hebben aangedaan. Afschuwelijke lelijke dikbuikige elementalen, dat zijn energieën die een vorm hebben gekregen door ons denken vanuit onze eigen achtergronden. Wat moeten we dan doen? Hoe komen we van deze elementalen af?

Dat kan alleen wanneer we in onszelf gaan herkennen dat wij vastzitten aan bepaalde denkpatronen die ons zijn opgelegd vanuit jeugd, opvoeding, school, enfin alles wat we met ons hebben meegekregen. Dus wij moeten met deze nieuwe

inzichten die we krijgen, waar we heel blij om mogen zijn, naar onszelf werken en kijken waar we zelf nog vastzitten aan oude denkbeelden of denkpatronen. En hoe vaster wij daaraan zitten, hoe meer zo'n denkpatroon een eigen leven leidt en werkelijk een lelijke dikbuikige elementaal wordt. En niet gewoon met een gezellig buikje, maar zo iets.

Verandering van denkpatronen

--- Ik kreeg een droom waarin mij veel duidelijk werd gemaakt. Pas in de loop der jaren heb ik die droom leren vertalen. Daarvóór merkte ik wel dat die heel bijzonder was, want ik ben een enorme liefdeskracht daarin tegen gekomen.

Z: Ja, die hebben we.
In de drie sleutels die werden aangereikt wordt vooral gewezen op het belang van ten eerste de erkenning van de eigen aspecten, van alles wat in jezelf is, de herkenning daarvan en de erkenning daarvan. Het is heel moeilijk om zover te komen.
De tweede sleutel wijst de mens erop dat hij in zichzelf de kracht heeft om zich daarvan los te koppelen. Dus niet meer zien dat je een oorzakelijk gevolg bent van de zonden, de schuld, de boete en weet ik wat allemaal, maar dat je in jezelf een enorme scheppingskracht hebt, de liefdeskracht, om je daarvan los te koppelen en te vernieuwen.

In de derde sleutel wordt dan aangereikt dat je, doordat je die liefdeskracht vanuit het inzicht en de herkenning en erkenning gaat gebruiken, een totale vernieuwing aanbrengt in jezelf die ook fysiek werkt, fysiek, mentaal, en emotioneel. Dat is heel belangrijk.

--- De afgelopen maand is mij heel veel duidelijk geworden over intimidatie. Ik leefde al een tijd met heel veel angst in mijzelf en verlatinggevoel.
Het is mij nu duidelijk geworden waar het vandaan gekomen is. Het is eigenlijk al begonnen bij de conceptie. Toen is door mijn vader de angst ingebracht bij mijn moeder. Mijn vader was namelijk bang dat hij in de mobilisatie zou overlijden, en daarom ben ik op stapel gezet. Als mijn vader zou overlijden dan zou mijn moeder nog iets hebben van hem. Maar mijn vader is blijven leven en is daarna twee keer in de gevangenis gekomen. Iedere keer weer opnieuw de herhaling van verlatingsangst. En zo is het mij nog een aantal keren in mijn leven, door andere mensen dan, ook aangedaan.

Doordat het me nu allemaal duidelijk is geworden en ik het ook kan gaan gebruiken is er een enorme kracht in mijzelf gekomen. Ook een enorme bevrijding en begrip waardoor het allemaal is ontstaan, en aanvaarding daarvan. Ik voelde me de afgelopen maand enorm groeien en sterker worden en ik denk dat het daarmee te maken heeft.

Z: Dank u wel. Dat was weer een wit bloemetje.
Het klopt toch precies, hè.

--- Zohra, in een hulpverleningssituatie zit je toch met het gegeven dat een hulpverlener een trapje hoger staat dan degene die naar je toekomt. Anderzijds werd er gezegd, als er sprake is van zo'n ongelijkwaardigheid dat als consequentie heeft, dat de mate van ontvankelijkheid beperkt wordt. Wat is er dan nodig om in die hulpverleningssituatie datgene vorm te geven waardoor die ontvankelijkheid wel kan open bloeien, òf groter worden en niet onder invloed staat van ongelijk-waardigheid?

Z: In onze maatschappij is het zo - dat doen wij met onze denkpatronen - dat de hulpverlener een trap hoger staat. Dat is niet waar. In de gelijkwaardigheid van geest en materie, wordt aangereikt dat door de ander in een ongelijkwaardige energie te plaatsen, de ontvankelijkheid van die ander vermindert.
Wanneer de hulpverlener de ander wèl in de eigen gelijkwaardigheid plaatst, zal de hulpvrager juist datgene van de inspiratie tot zich kunnen nemen wat hij nodig heeft.

--- Hoe kan dat dan en wat kunnen we hieraan doen?

Z: Het begint hiermee dat onze denkpatronen en de consequenties daarvan in onze emotiegebieden en de emoties die wij uiten, vorm hebben gekregen in de materie, in de stof. Dit is al duizenden jaren zo door gegaan.
Deze vormgeving in de materie, dus in de stof, is van een dusdanige kracht, energie geworden - dat noem ik dan elementalen - dat het nu een enorme revolutie zal worden of zijn, om dat te kunnen veranderen.

Nu weer terug naar die gelijkwaardigheid. Altijd is in onze maatschappij aangenomen dat de dokter, de pastoor, de dominee, de schoolmeester, de juffrouw, de therapeut, wie dan ook, een trapje hoger staat en het dus beter weet dan de ander. Als we dat even uit elkaar halen, dan is het zo dat diegene die de anderen iets moet leren in het bepaalde vak, misschien iets meer zal weten dan degene die tot hem komt, maar daarom nog niet de waarden van die ander kan of mag ontkennen. De waarden van de ander zitten niet in de mate van kennis die de hulpverlener heeft, of de hulpvrager niet heeft. Nee, de waarden van de mens zitten in hemzelf in zijn eigen eenheid van geest, ziel en persoonlijkheid.

Wij zijn er dus mee behept dat wij ons baseren op een verkeerd denkpatroon dat zich in onze maatschappij al duizenden jaren zo heeft voortgezet. De spirituele revolutie en evolutie die wij nu krijgen, is juist om deze wanstaltige elementaal een kopje kleiner te maken en als het ware helemaal te transformeren - en nu komt het - tot een denkpatroon dat geheel en totaal is gebaseerd op de gelijkwaardigheid van ieder mens in de eigen gradatie van niveau van bewustzijn.

Dit houdt in dat als jij als hulpverlener of gewoon als mens, de ander die naar jou toekomt, op wat voor wijze dan ook, in zijn of haar totale eigenheid laat, jij bij de ander de scheppingsenergieën niet intimideert. Is dit duidelijk? Wanneer je de ander niet in zijn totale eigenheid laat, intimideer je de scheppingsenergieën van die ander.
Daardoor krijgen deze energieën een andere vorm.
De inspiratie die deze mens kan krijgen zal dan ook weer andere vormen aannemen.

Kies je er zelf voor?

--- Het kwam daarstraks ter sprake en ik heb het ook wel vaker gehoord, dat je voor een ernstig trauma als incest in eerste instantie zelf gekozen hebt. Ik heb daar heel veel moeite mee. Kunt u mij dat nader uitleggen?

Z: Ja. Er zit een punt van waarheid in, een púnt. Dat is wat ik zojuist ook zei over die energieën. Iets in jezelf, vanuit een geweldsituatie in een lang vervlogen tijd, aangeraakt en aangereikt en gestimuleerd in dit leven, stimuleert deze energietrillingen in jezelf. De stimulatie van deze energietrillingen in jezelf roepen als het ware een respons op, heel subtiel. Maar nog altijd ben jij baas in jezelf en kun je zelf nagaan hoe sterk jij jouw trillingen uitzendt.

Een oordelende factor hoort daar niet bij. De onmacht van een mens die in de afhankelijkheid verkeert van zijn eigen intimidaties, wat hem gebeurd is in een vorig leven of in dit leven, die onmacht in de mens roept totaal onbewust de machtstrilling op van de ander. De ander, wiens machtstrilling wordt gestimuleerd, is natuurlijk verantwoordelijk voor wat hij/zij daarmee doet. Maar alles heeft een wisselwerking.
En dan is het heel gemakkelijk om te zeggen ja, je hebt het zelf gekozen, je hebt het zelf opgeroepen. Maar het punt van waarheid is dus wat ik nu naar voren heb gebracht.

--- Maar kan er toch niet een machtstrilling in zitten als je gebruik maakt van dat gegeven: 'je hebt er voor gekozen', of 'het is je eigen proces'. Je laat toch een ander niet vrij als je dat soort uitspraken doet?

Z: Ja, ja. Dat is heel gevaarlijk dit soort uitspraken. En ik vind dat het heel onwaardig is, want het haalt een mens helemaal uit zijn eigen waarden. Ik vind dat dus niet goed. Maar wat wel waar is: in de kosmische energieën roept een trilling die aanwezig is een respons op. Dat is wel waar.
En nu kunnen we gaan uitzoeken hoe we met de inzichten, die we nu hebben in deze spirituele revolutie, omgaan en hoe we dat kunnen voorkomen. En dat pleit noch het een noch het ander vrij.

--- Ik zit in een situatie met een collega, waarin een subtiele machtsenergie speelt. Ik ben er achter gekomen dat dat een trilling is van een vorig leven waar hij mijn vader was en ik zijn dochter. Hij heeft mij toen misbruikt en daar is ook een kind uit voortgekomen. Ik ben hem weer tegen gekomen toen ik begin twintig was en daar kwam als stagiaire. Ik zit erg in de knoop met de vraag: heb ik het nu uitgelokt? Het sluit eigenlijk heel mooi aan op wat er net gezegd is. Ik was heel onzeker en die

machtstrilling speelt nog steeds tussen ons. Er is niets gebeurd, maar hij heeft me wel in zijn macht gekregen en ik heb dat ook laten gebeuren.

Z: Ja. Ik vind het woord uitgelokt te stringent, te sterk uitgedrukt, want dan krijg je toch weer die oordelende factor daarin van schuld of geen schuld. Mag ik naar je kijken en dingen zeggen?

Wat er in jezelf is, is onmacht, veel twijfel aan jezelf en ja, niet zo erg veel waardigheid in jezelf, als ik het zo mag noemen. Dat is inderdaad een subtiele trilling, maar die zend je wel uit. En iemand die daar, misschien niet eens bewust, gevoelig voor is, wordt daardoor als het ware gestreeld in het eigen ego om zichzelf te bevestigen.

En dan, ik geloof niet dat die persoon dat bewust, met opzet doet om je te intimideren, maar het gebeurt dan wel, want het is een energetisch spel. Begrijp je? Zo gebeurt dat.
En zo heeft het aan één stuk door plaats in ons leven. Gewoon met mensen die je tegen komt, in je gezin, op je werk, overal. En de enige remedie daartegen is, dat je in jezelf durft te gaan komen - dat is een grote stap hoor, dat kan niet zomaar - tot een herkenning hiervan, zonder schaamte en dat gewoon erkennen in jezelf. En dat je dan vanuit dit erkennen durft te gaan komen tot het inzicht daarvan, tot gaan leren hoe daarmee om te gaan om in je waardigheid te kunnen komen.

Door die erkenning in jezelf en dan vooral zonder schaamte of schuldgevoel - want dat haalt het juist weer naar beneden - krijg je alleen vanuit een neutrale kijk daarop kracht in jezelf. En je schept een beetje ruimte en door die ruimte gaat de spiraal van eigen energie, van eigen lichtkracht in jezelf werken. En dan klim je omhoog, als ik het zo mag noemen.

--- Ik wil nog iets vragen over de gelijkwaardigheid. Er werd gezegd dat je als therapeut iets hoger staat dan de hulpvrager. Als je inderdaad werkt als therapeut vanuit de gelijkwaardigheid dan zie je vaak na verloop van tijd dat als de hulpvrager bewuster wordt, hij zich gaat afzetten tegen de therapeut. Dat je dan eigenlijk geïntimideerd wordt door je cliënt.

Z: Ja. Dat hangt ervan af hoe je de trilling van gelijkwaardigheid, ik wou bijna zeggen aanbiedt, uitstraalt. Kijk, mensen zijn dus gewend aan datgene wat we duizenden jaren met ons meedragen: de verantwoordelijkheid ligt buiten je, bij de hoger gestelden. Ik denk dat gelijkwaardigheid daaruit bestaat, dat je die ander gewoon neemt zoals hij is. Daar in je denken niets aan toevoegt, in je emoties daar niets aan vast plakt.
Dan voelt de ander zich veilig. En die innerlijke veiligheid hebben wij mensen bijna niet meer, door onze opvoeding en achtergronden. De innerlijk veiligheid is de poort voor de juiste ontvankelijkheid van de lichtenergie.

Niet ten koste van jezelf

--- Wat mij al een hele tijd opvalt, als ik met mensen te maken heb is dat ik zelf in de slachtofferrol terecht kom. Het is een beetje een gekke vergelijking, maar als ik met iemand bezig ben dan zie ik de ander groeien en ik zie mezelf als het ware omlaag gaan.

Z: Dat heeft met de omgekeerde gelijkwaardigheid te maken. Als ik zo naar u kijk dan zie ik dat u in uw jeugd al hebt geleerd uzelf op te offeren, met uw naaste rekening te houden. En dat daar een behoorlijke druk op lag. Misschien vanuit een streng christelijke achtergrond?
Daarin was heel duidelijk ‘gij zult uw naaste liefhebben als uzelve’, maar dat uzelve was vergeten en alleen de naaste

was maar belangrijk. En dat werd dan een soort cultus uiteindelijk. Dat krijg je als kind mee, dat draag je bij je.
Nu word ik even persoonlijk. Zoals u omgaat met een cliënt speelt dit te sterk, waardoor die ander zichzelf plotseling voelt groeien en u omlaag duikelt. Dat is ook geen gelijkwaardigheid.

Dus wat er voor u speelt - en ik zie nu een beetje verdriet opkomen - is dat u zich durft los te maken van die elementaal van vroeger die op uw schouder zit, dat u uw naaste absoluut moet liefhebben. Ja, dat is wel zo, maar niet ten koste van jezelf. Want God zit toch in jezelf en als je jezelf niet liefhebt en wel die ander, dan doe je jezelf dus kwaad, maar in wezen ook de ander.

De waardigheid en de waarden van uzelf staan centraal in uw zijn, maar ook in het zijn van de ander. En daarin ontmoet je elkaar en vecht je niet met elkaar. U laat dan zoveel toe vanuit deze jeugdblokkades, dat u wordt weggedrukt. En u geeft zelfs een schijn van waarden en veiligheid aan die cliënt die hij niet heeft, die hem ook niet toekomen. Dus dat maakt het voor die cliënt als het ware nog moeilijker om in de werkelijke inzichten en waarden hiervan te komen.
Het is een beetje persoonlijk, maar ja.
Er is iets heel liefs in u, maar u moet dat lieve niet zo ondergeschikt maken. Dat is ook niet goed.

--- U sprak over intimidatie van buitenaf. Soms zit ik lekker thuis op de bank en voel ik van alles en word ik steenkoud. Dan doe ik allerlei dingen om daarmee om te gaan.
Het gebeurt me soms een paar avonden in de week.

Z: Dat betekent dat je heel erg openstaat voor al deze energieën, al deze invloeden en dat houdt in dat je snel met

jezelf aan het werk moet, want dat kan je fysiek ook van allerlei akeligheden opleveren. Je kunt het beste lichtoefeningen met jezelf gaan doen en jezelf steeds in het licht plaatsen.

Het gaat erom dat wanneer je jezelf in het licht plaatst, in die verticale lichtstraal, er daardoor in jezelf een scheppingsenergie vrij gaat komen, een kracht, een levenskracht. En die ontbreekt bij je.
Dat heeft te maken met oude dingen vanuit je jeugd, en ook erg veel ontkenning die in je jeugd heeft plaats gevonden, maar natuurlijk ook vanuit andere levens en vooral in je vrouwelijk zijn, in je vrouw zijn.

Bij jou is dat in andere levens zo gebeurd en in dit leven heeft zich dat verder doorgezet. Waar het nu op aan komt is dat je juist in je vrouwelijk zijn, dus in je vrouwelijke ontvangenis heel duidelijk deze spirituele kracht, deze levenskracht in jezelf gaat realiseren. En daar moet je soms hulpmiddelen voor gebruiken.

Want door te weinig levenskracht in jezelf, levensenergie, je eigen waarden daarin, je eigen lichtkracht, ben je als het ware bijna een prooi voor allerlei negativiteit van buitenaf. Dit kan ook stoffelijk gebeuren.
Naast deze lichtoefeningen en misschien eventuele begeleiding, is het goed dat je jezelf leert ontspannen door, wanneer je deze gevoelens hebt, je daar niet op te richten. Want door het richten daarop in je denken of in je emoties, voed je het. Het wordt groter daardoor. De energie, de negatieve energie neemt dan toe.

Er is een subtiel verschil tussen het weg dringen of er als het ware geen aandacht aan schenken en het niet voeden. Dat is

een moeilijke grens, want die kun je alleen maar zelf bepalen. Een voorbeeld van mezelf is, dat in de tijd vlak na de dood van mijn man, ik steeds weer werd teruggezogen in alles wat er was gebeurd.
En de ene keer ging ik daarin en liet een huilbui toe, een andere keer vond ik dat het nu niet meer hoefde. Ik ben zelf baas in eigen huis, vind ik dan, dit huis van binnen dus.

Door mij te richten op iets anders, nam de spanning daarvan af en de intensiteit van de herinnering verbleekte ook enigszins, waardoor er ruimte in mezelf kon komen en ik mij weer kon gaan herstellen. Met de inzichten die ik toch wel heb, kon ik iets gaan doen. Zo werkt dat.

Vergeving en acceptatie

--- Vorige keer stelde iemand de vraag over de plaats van woede en vergeving als het gaat over seksuele intimidatie. Ik wil u iets vertellen: er was een uitzending op TV waarin het onderwerp was ‘breken met je ouders’. Daarin sprak een jonge vrouw die seksueel geïntimideerd was door haar vader, evenals haar zusje. Ze vertelde dat haar zusje het contact met haar ouders weer hersteld had, vanwege haar spirituele levenswijze. Zij zelf voelde ‘ik accepteer het dat zij dat doet, maar ik kan dat niet.’ Wat mij daarin trof was dat er zo duidelijk twee verschillende wegen zijn die voor mijn gevoel evenveel waard zijn. De ene om het contact wel te herstellen en de andere om dat niet te doen.

Z: Ja, dat is de eigen verantwoordelijkheid en de eigen vrijheid van de mens, wat hij daarmee doet. Nu zal degene die dat niet kan, zwaarder belast worden dan degene die dat wel kan. Zo werkt dat. Wanneer je niet kunt komen tot werkelijke acceptatie en daardoor tot vergeving, dan blijft dat in jezelf

wroeten. Dat kan ook fysieke vormen aannemen, waardoor je dus ook lichamelijke klachten kunt krijgen, maar je ook zeker emotioneel en mentaal helemaal door beheerst kunt gaan worden.

Ik denk hierbij bijvoorbeeld ook aan oorlogsslachtoffers, die zich niet willen - soms is het zelfs niet willen - loskoppelen, los maken van datgene wat hen is gebeurd. Die het zodanig vasthouden en voeden, dat daardoor ook vaak een algehele vernietiging plaats vindt.

Wat ik naar voren wil brengen, is dat elk mens in zichzelf die kracht draagt om zich los te maken, vrij te maken van datgene wat hem of haar zo diep heeft ontkend en vernietigd eigenlijk en geïntimideerd. Maar het is ontzaglijk moeilijk voor een mens, wanneer in het leven dat zich daarna verder ontrolt, die mogelijkheden niet meer bestaan. Dat is iets om over na te denken hoe wij daar mee omgaan.

--- In spirituele groeperingen wordt heel gauw gesproken van acceptatie en vergeving en ik mis daarin toch een stukje veroordeling van wat naar mijn idee maatschappelijk gewoon niet aanvaardbaar is. Ik denk dat het heel belangrijk is dat vóórdat een slachtoffer tot acceptatie en vergeving kan komen, er maatschappelijk gewoon een veroordeling komt van bepaald gedrag. Dus dat niet zo snel tot vergeving overgegaan wordt, want anders blijf je met kwaadheid in je lichaam zitten en dat komt elke keer weer terug, hoe graag je ook wilt vergeven.

Z: Dat ben ik helemaal met je eens. En dat is ook niet wat ik bedoel. Als ik even naar die jonge vrouw terug mag gaan van die uitzending. Er mag in haar zeker een gerechtvaardigde boosheid zijn, die zij mag uiten. Er mag absoluut een totale

afwijzing, dus afkeuring zijn van wat gebeurd is, natuurlijk. Ik vind dat woord ‘de mantel der liefde’ ook onzinnig, dat bestaat gewoon niet. Maar het is wel zo dat wanneer zij zich werkelijk daarvan wil verlossen zij echt tot die vergeving en acceptatie moet kunnen komen, anders kan er niets gebeuren.

Wat in onze maatschappij duidelijk moet worden, is dat wij vanuit ons diepste spirituele bewustzijn - God in ons, dus ook in de ander - tot geen enkele intimidatie op welk gebied dan ook, lichamelijk of geestelijk, mogen komen, zonder dat daar een gerechte straf uit voortkomt. Met straf bedoel ik dat in de persoon die dit pleegt een overduidelijk begrip gaat komen ‘zo had ik dat niet mogen doen’.

Hoe de maatschappij dat gaat invullen, is iets dat we met elkaar zouden kunnen bespreken. Hier in Nederland is ook een beetje schouderophalend gedaan over pedofilie.
Zo van: het moet kunnen in onze maatschappij.
Zo mag dat niet. Pedofilie door volwassenen met een kind houdt in dat er een rechtstreekse, zeer grote intimidatie plaats vindt, fysiek en geestelijk, wat volkomen indruist tegen het gegeven ‘God in jezelf, in ieder mens.’ Zeker ook in dat kind. Dit moet echt tot hernieuwde waarden en normen in onze maatschappij worden gebracht.
Maar daarnaast is het wel zo dat een mens die een ander heeft verkracht, incest heeft gepleegd, vreselijke dingen heeft gedaan, wel degelijk tot inzicht kan komen dat hij het zo niet had moeten doen. Dat inzicht is noodzakelijk voor de vergeving en de acceptatie.

Begrijp je hoe dat werkt? Dat is een wisselwerking.
Want anders is de acceptatie en de vergeving van die ene die het heeft ondergaan niet voldoende om dat karma te verlossen. Die verlossing moet van twee kanten komen, die

kan niet van een kant alleen komen. Dat werkt dus naar elkaar toe, dat is die wisselwerking. Dus zolang zij zichzelf daar niet helemaal van kan verlossen, blijft hij er ook in zitten. Begrijpt u dat? Dat is ‘ben ik mijn broeders hoeder’.
Degene die het gepleegd heeft zal wel degelijk ook tot die vernieuwing moeten gaan komen.

--- Als hij dat niet beseft?

Z: Dan zal dat in een, ja, in een ander leven weer terugkomen. Maar die persoon die het heeft ondergaan is dan vrijer en ruimer. Die is dan in een volgend leven en hopelijk ook in dit leven dan niet meer zo belast en beladen door datgene wat hem of haar is gebeurd, omdat hij in zichzelf een mate van verlossing heeft aangebracht.
Zo werkt dat.

--- Dan krijgt het slachtoffer een dubbele opgave.
Eerst ondergaat hij het, en dan mag hij het als eerste bij zichzelf gaan opruimen.

Z: Hij hoeft het niet als eerste te doen, maar hij moet het wel bij zichzelf opruimen wil hij er ooit van bevrijd worden.

--- Ja maar wat is het probleem eigenlijk? Dat het zo ontzettend moeilijk is als slachtoffer, als je ziet dat de partij die het heeft gedaan eigenlijk afhankelijk is van jou om het op te lossen.
Z: Zo stringent zou ik het niet noemen.

--- Is het niet zo dat niemand begrijpt dat hij eigenlijk uit onwetendheid of onbekendheid, of onbewustheid - wat ook onwetendheid is - zo gehandeld heeft?

Z: Wat ik heel duidelijk weet en hoor, is dat is aangegeven dat het hele bewustzijn zal veranderen. Dus de onwetendheid waardoor kwaad en geweld, liefdeloosheid gebeurt, dat kunnen wij, mensheid, slechts met elkaar tot vernieuwing en verandering brengen. Want dat is het morfogenetische veld dat ons omringt. Alles zit in de stof van deze energievelden om ons heen. Alles wat wij denken, alles wat wij voelen, alles zit daarin.
De vernieuwing, door de onwetendheid als het ware te gaan veranderen, dat is de nieuwe spirituele revolutie en evolutie. Daar zijn wij mensen bij betrokken.

Alle liefdeloosheid gebeurt uit onwetendheid en belasting vanuit datgene wat in het onderbewustzijn aanwezig is. Een mens die zelf ontzaglijk veel liefdeloosheid heeft ervaren, zal dat ook zo brengen in het volgend leven. En de onwetendheid hierover, dat is wat wij met elkaar nu kunnen gaan veranderen.

Deel 3

Jezelf innerlijk onafhankelijk maken van intimidaties
Deze bijeenkomst is in wezen een sluitstuk, eenheid brengend, vormend, innerlijke bevrijding.
Eerst het aansteken van de kaarsen. Ook wil ik graag uw aandacht voor de bloemen, de lelies. De open kelk van de bloem en de stampers die zo fier omhoog steken, het open bewustzijn van de mens en de vruchtbaarheid die de spiritualiteit daarin kan aanbrengen voor het leven, het gewone leven van de mens op aarde. Dat is belangrijk en is ook van grote energetische waarde.

Wat hier gebeurt met het aansteken van de kaarsen is een energieveld dat wij neerzetten.
Wij zetten hier vormen, vormgevingen van energieën neer, opdat wij ons bewust zijn van de eenheid van het Zijn.
Het licht van ons bewustzijn kan dat op zich nemen en gaan realiseren. De liefdeskracht in onszelf, vaak niet zo herkenbaar, zeker niet naar onszelf toe, deze liefdeskracht is de hoogste energiebron van de mens.
Dit houdt in dat de mens onvermoede innerlijke krachten heeft, om alles innerlijk tot bevrijding te brengen wat hem door de miljoenen jaren heen heeft geïntimideerd.

Deze hele cursus intimidatie is gegeven vanuit de begeleiding, opdat er steeds duidelijker en directer in het bewustzijn van de mens kan komen, dat hij/zij eigenlijk altijd bloot staat aan intimidatie, van welk niveau dan ook, vanuit zichzelf, van buitenaf. De mens had dat nodig, had de intimidatie nodig, - hoe merkwaardig ook - om zich te kunnen ontwikkelen. Want daardoor werd zijn menselijke zijn op de proef gesteld en kreeg hij zulke weerstanden, dat hij kon overleven.
Het was dus een mate van overlevingsstrategie.

Bewustzijn van de jaren 2000

Het bewustzijn van de jaren tweeduizend zal er op gericht worden dat de mens tot inzicht, tot bewustzijn komt en tot de kracht daarvan komt om te realiseren dat hij in zichzelf die onvermoede krachten heeft, waardoor hij zich innerlijk onafhankelijk kan maken van de intimidatie die tot hem komt, hetzij van buitenaf, hetzij van binnenuit. Van buitenaf is meestal erg makkelijk te herkennen. Van binnenuit is niet zo makkelijk te herkennen. Dat zijn de achtergebleven herinneringstrillingen in ons energieveld, waarmee wij steeds opnieuw incarneren, waardoor wij vaak zo dwangmatig beheerst worden en waardoor er innerlijk niet genoeg ruimte is om ons van de zwaartekracht daarvan te kunnen bevrijden. Waar leidt dat toe, wat is hier de bedoeling van?

DNA

Het is niet alleen maar kennis die je ergens moet opslaan in je bewustzijn, maar het is om het te gebruiken voor de mensen om je heen én voor jezelf. Datgene wat mij werd aangereikt is dat innerlijke bevrijding van de zwaartekracht van materie transformerend werkt, het verandert de exponenten van het DNA - dus de blauwdruk - in de mens. Het DNA op zich verandert niet, maar wel de vormgevingen daarvan, de exponenten, dus de uiterlijke realisatie daarvan. Dat is noodzakelijk omdat het trillingsniveau van de aarde gaat veranderen.

Deze verandering is een verhoging van het trillingsgetal van de aarde, hetgeen door het menselijk bewustzijn wordt opgevangen. Het menselijk bewustzijn zal zich in de komende tijden door de steeds grotere levensbedreigende vormen van geweld en liefdeloosheid noodgedwongen wenden tot de Geest. Het herkennen en erkennen van geest, in gradaties van niveau natuurlijk, van bewustzijn in al wat is, zal voor de

gehele mensheid een zeer grote overlevingsstrategie gaan vormen.
Zojuist zei ik dat de mensheid vanaf het begin dat de mens als mens op aarde kwam, die overlevingsstrategie nodig had om zich te kunnen bevestigen in de materie. Daar had hij ook de weerstanden voor nodig - die wij nu als intimidaties kunnen kenmerken - die het leven hem gaf. Een jager had de angst, de spanning nodig om tot de kracht te kunnen komen om te gaan jagen en zo verder.

De mens van toen had ook al in zich het bewustzijn dat er geest was. Hij stelde zichzelf afhankelijk en onderhorig op aan datgene wat hij dacht of zag dat geest was, waardoor er een niet gelijkwaardig samenspel kon ontstaan tussen geest en materie van de mens, de persoonlijkheid van de mens.
In dit hele overlevingsdrama van de mens op aarde waren deze weerstanden dus noodzakelijk, maar werd ook het begrip van geest in steeds vernieuwende vormgevingen tot de mens gebracht en kon de mens dat op bepaalde wijze realiseren.

Inzicht van: Geest in al wat is

In de grote godsdiensten, religies, werd veel aangereikt.
In het boeddhisme werd aangereikt dat de mens, zolang hij zich afhankelijk opstelt van zijn begeerten en dwangmatigheden, zijn lijden steeds groter zal worden en hem uiteindelijk zal vernietigen. In de christelijke godsdienst werd door de Avatar - dat was de historische Christus - aangereikt dat de liefde een zodanige kracht is, dat de liefdeskracht deze spiraal van afhankelijkheid van de eigen begeertes en dwangmatigheden in vergeving en acceptatie kan verlossen.

Tweeduizend jaar later hebben wij, de hele mensheid, er nog niet zo veel van gebakken, maar komt er als het ware een nog dieper licht op de essentie van wat de historische Christus

heeft gebracht. Namelijk, wil de mens van nu werkelijk overleven in gelijkwaardigheid van materie en geest, hij nu tot een directer besef, inzicht kan komen van geest in zichzelf. Ook daar zitten natuurlijk valkuilen bij.
Het inzicht, de erkenning en herkenning van geest in al wat is, vooral in het menselijk zijn, kan de mens een zodanige kracht geven, dat hij de intimidatie, die als het ware ieders leven uitmaakt door wat van buiten komt en wat van binnen speelt, het hoofd kan bieden. De mens kan de kracht zo hoog opvoeren, dat hij zich innerlijk daarvan kan bevrijden, waardoor zijn trillingsniveau, zijn trillingsgetal gaat veranderen en weer synchroon gaat lopen met hetgeen er met de aarde gaat gebeuren.
Het is een samenspel van kosmische krachten wat nu bezig is.

De zwaartekracht van materie in de mens kan alleen door de mens van binnen, dus innerlijk, veranderd worden.
De mens is steeds afhankelijk geweest van zijn intimidaties. Het kwam op hem af. Hij kon daar niets mee. Hij ging daarvan onderuit, iedere keer weer.
Het nieuwe bewustzijn - en wat is nieuw - geeft nu uitzicht, inzicht, een raam gaat open, hoe we daarmee kunnen omgaan en ons daar uiteindelijk van kunnen bevrijden.

Als hulpverlener kom je natuurlijk veel met mensen in aanraking die deze intimidaties in zich hebben of hebben beleefd. Hoe je daarmee als hulpverlener omgaat is voor een groot deel toch afhankelijk van hoe je zelf je eigen overlevingsstrategie in verhouding hebt gebracht met de intimidatietrillingen. Het is dus werkelijk belangrijk dat ieder mens die met andere mensen werkt, in zichzelf een diepere herkenning en als het ware een gestimuleerde liefdeskracht gaat ontwikkelen om in zichzelf vrijer en vrijer te worden van de eigen intimidatietrillingen.

Door deze middagen kan er een dieper inzicht komen, dat niet alleen in je hoofd zal blijven steken, maar dat je vooral raakt in je eigen liefdescentrum, je eigen hartchakra, dat de baas zal gaan worden over de zonnevlecht, over je emotiecentrum. Daar ligt nog zoveel, wat je dan zult gaan herkennen in je dagelijkse omgang met de mensen die je helpt.
Er wordt een beroep gedaan vanuit de Geest, de begeleiding, vanuit een hele diepe liefde en gelijkwaardigheid aan de mens in zijn menselijke zijn, om als het ware gezamenlijk tot een nieuwe, wat ik mocht noemen ‘ethos Neerlandia’ te komen. Dit betekent niet alleen tot nieuwe waarden, ethiek of normen komen, maar een van binnenuit werkelijke beleving van gelijk-waardigheid, van werkelijke eerbied voor al wat is. En dat kan niemand alleen.
En voor dit land zou het kunnen zijn dat er werkelijk een vernieuwing kan komen, maar daar zijn we dan wel ieder op de eigen plek, verantwoordelijk voor, vanuit ieders eigen zijn. En het zal niet zwaar zijn, of u neerdrukken. Het geeft juist vreugde. Laten wij daarom dan nu de goddelijke krachten om hulp vragen, die in ons zijn. Wij willen het alleen dieper gaan herkennen om hiertoe te kunnen komen.

Laat het even bezinken, laten we even stil worden en ons richten op de goddelijke krachten in onszelf waardoor wij ook directer kunnen werken met onze inzichten. Opdat wij, ieder vanuit het eigen zijn, ons steentje mogen bijdragen aan dit grote geheel.

Dialoog

Vergeving van zichzelf

--- Hoe komt de mens tot vergeving, en dan tot vergeving van zichzelf, want vanuit je eigen onbewuste stukken ga je ook intimideren. Dat levert weer schuldgevoel op en door dat schuldgevoel intimideer ik me in wezen weer zelf.

Z: Ja, ergens moet je eruit. Het is net zo'n cirkel die nooit ophoudt. Blijkbaar - anders zou het niet worden gegeven - hebben wij de kracht om uit die cirkel te kunnen komen.
Het is een goede vraag: hoe ga je dan vergeven? Dat doe je niet zo maar, dat kan niet.

--- Ik kan het zeggen, maar dan gebeurt het nog niet.

Z: Als ik aan mijn lange leven denk, dan heb ik toch aardig wat tijd gehad om tot vergeving te komen, te kunnen komen, in al die gradaties van niveau.
Want o, je denkt heel gauw: ik heb het vergeven, klaar.
Op de meest onverwachte momenten komt er weer zoiets omhoog en dan weet je: dat is weer zo'n stuk, daar ben ik nog niet doorheen gegaan. Dus wat wordt nu aangereikt?

Ten eerste in jezelf herkennen en daardoor tot de erkenning komen van datgene wat je pijn heeft gedaan, van datgene wat je niet hebt verwerkt, datgene wat je eigenlijk nauwelijks in je leven hebt kunnen inpassen.
Dat is heel veel en heel moeilijk. Maar daar begint het mee, met het kijken naar jezelf, hoe je tegenover of naast datgene staat wat in jouw leven is geweest.

Eerst is de houding van de mens die van alles naar zich toe krijgt: boos of agressief zijn, onderuit gaan, noem maar op.

Natuurlijk, dat is een eerste fase. Je moet het zien als een soort rouwproces waar je weer doorheen kunt komen.
Die eerste fase daar moet je doorheen, tot een zeker punt.

Wanneer je een inzicht - een spiritueel bewustzijn - hebt, dan is het van levensbelang dat je dat inzicht gaat gebruiken om in jezelf te kunnen komen tot een mate, het kan nooit helemaal, maar wel een mate van je bevrijden van datgene wat jou zo drukt.

Weerspannige energieën

Waarom is dat van levensbelang? Wanneer het bewustzijn anders is dan wat de mens doet, denkt, handelt, spreekt, dan komt er een soort discrepantie, waar lichamelijke excessen uit kunnen komen. Er vinden dan als het ware escalaties plaats. Dus er kunnen dan in het lichaam allerlei verstoppingen komen. Je blokkeert jezelf, waardoor het lichaam niet meer adequaat functioneert. Want vanuit de karmische achtergronden die wij meenemen op onze reis door de levens heen in dit leven, hebben wij toch ook in dit fysieke lichaam van nu zwakke plekken, die inherent zijn aan de oude karmische trillingen die wij hebben meegemaakt.

Die zwakke plekken worden dan behoorlijk aangeraakt en geschud, zou ik het willen noemen. En bij mensen die al een mate van spiritueel bewustzijn hebben en dat niet gebruiken om de intimidaties in zichzelf te bevrijden en daardoor zelf vrij te worden, kunnen daar allerlei escalaties uit voort komen. Begrijpt u waarom dat zo is? Je gaat tegen je bewustzijn in.

--- Je zou het eigenlijk kunnen, maar je doet het niet.

Z: Ja. Je weet het wel, maar je doet het niet. Een mens kan dat blijkbaar niet zo maar, werd me dus als lering aangereikt.

Wat kun je dan in hemelsnaam doen om het bewustzijn dat je al hebt toch zodanig te gebruiken dat het van invloed is en van positieve invloed zal zijn op jouw eigen vormen van intimidatie, van onderuit gaan, van alles wat je hebt beleefd? Voor die vraag zitten we hier. Hoe kun je dat doen?
Er werden me een paar mogelijkheden aangereikt: je instellen op de totale herkenning en erkenning van wat jou is gebeurd. Heel duidelijk. Dat doet soms heel veel pijn hoor. Het is heel vaak zo bij ons mensen dat we dat liever wegdrukken, verstoppen. Het begint er al mee om het achter dat gordijn weg te halen en naar voren te plaatsen in je eigen denken, in je eigen weten, ook in je eigen emotiegebied: dat is mij gebeurd. Je voelt weer die pijn, je gaat daar weer doorheen. Maar nu ga je er anders doorheen. Je gaat er nu niet als een onbewust slachtoffer doorheen, je gaat er als een bewust mens, bijna vrij mens doorheen.

Daardoor komt er een mate van ruimte in jezelf, want het één komt uit het ander voort, kosmische energieën en wetmatigheden zijn zo logisch als wat. Als je vanuit een werkelijke erkenning - dit is mij gebeurd, dat heeft me verschrikkelijk veel pijn gedaan - dat je iets heel afschuwelijks gedaan hebt, of je denkt dat je iets gedaan hebt terwijl het misschien niet eens waar is, en dat erkent in jezelf, dan kom je tot acceptatie. Acceptatie is iets heel vreemds. Het heeft ook enorm veel niveaus. Maar wanneer die acceptatie met dit spirituele bewustzijn wordt gedaan, dus wetend van: ‘wanneer ik werkelijk in mijn diepste acceptatie kom dan kan ik alles veranderen’, dan heeft het een grotere energie, een grotere kosmische energie.
Een onbewust mens heeft een zwakkere, hoe zal ik het zeggen, geestelijke energie om er mee te werken, een bewust mens heeft een sterkere energie.

Een brug slaan

De mens die dit inzicht heeft, komt echt als het ware voor een rivier te staan waar hij overheen moet en hij moet zelf de brug slaan. Dan hangt het er vanaf of je het in jezelf aandurft om met dit spirituele bewustzijn in dit leven werkelijk zo te leven, of dat je er nog heel bang en twijfelachtig voor bent, wát voor brug je slaat.
Zo'n eng touwbruggetje dat alle kanten uit zweeft en waar je je helemaal aan vast moet klampen om niet in de rivier te vallen, of een mooie brug, of een griezelige gladde brug.
Ik zie van alles voor me.

Maar toch sla jij als mens zelf die brug. Welke krachten kun je gaan aanwenden om een goede degelijke brug te slaan? Daar gaat het om. Je moet als mens een goede degelijke brug slaan over die rivier van het niet willen of kunnen accepteren, het niet willen of kunnen erkennen. Ook al herken je zelfs datgene wat intimiderend was, wat pijn heeft gedaan, waarvoor je je schaamt, waar je je schuldig door voelt, waar je erg door miskend bent. Dat moet je eerst erkennen. Heb je dat gedaan - en dat is een heel werk - dan ga je dus die brug slaan. En die brug bestaat daaruit dat jij in jezelf je nu gaat baseren op de innerlijke kracht, dus geest, die in jouzelf aanwezig is.
Dit betekent niet dat je een ijdel mens zult worden, of heel hoogmoedig zult zijn, of denkt dat je God himself bent of iets dergelijks. Maar dat je je heel bewust en met volle intentie baseert op de innerlijke kracht in jouzelf.

Je weet dat het er is, je weet dat er licht in je is. Je weet dat die bron, die geest in jezelf is, de bron van licht in jezelf. Dat is allemaal mentaal, dat werkt niet als je dat niet heel duidelijk, heel persoonlijk met al je kracht dan ook hanteert. Maar dat

houdt in - we zijn er nog niet, nog lang niet - dat je een offer gaat brengen.

Een offer brengen

Door de eeuwen heen heeft de mens in alle religies en godsdiensten offers gebracht, mensenoffers en dierenoffers. Dus dat diepere mystieke begrip zit in de mens. Alleen het werd op een andere wijze geïnterpreteerd, vooral uiterlijk. Nu komt het nieuwe spirituele bewustzijn, 'van de jaren tweeduizend'. Wil de mens in gelijkwaardigheid komen met geest in zichzelf en de brug kunnen slaan, wil hij zich innerlijk kunnen vrij maken, dan moet hij het offer kunnen brengen, om de 'vermeende veiligheid', dus dat wat je denkt dat veilig is, los te laten. Een mens is een raar wezen. Zelfs het lijden, het verdriet, de vervelende dingen, daar raak je aan gewend, je weet niet anders, dat is een soort veiligheid. Je miskenning, dat heb je je hele leven gehad, dat ken je, dat is veilig.
Dat lijkt veiliger dan als je dat kwijt zou raken, want dan wordt het anders, hoe kan dat nou? Je schuldgevoelens, hoe akelig die ook zijn en hoe die ook op je drukken, nou ja dat ken je, dus je voelt je daar min of meer veilig bij.

Dat doe je niet bewust, want als iemand dat tegen je zou zeggen zou je denken: nee je bent gek hoor, stel je voor, dat wil ik niet. Maar dat doe je onbewust, want - en nu kom ik even terug op die afhankelijkheid die de mensheid door de miljoenen jaren heen heeft gehad - de mens denkt, als hij zich daar afhankelijk van opstelt, dat hij daardoor veilig is. In de hele evolutie van de mensheid moest de mens zich veilig maken en ook veilig wanen, door zich afhankelijk op te stellen van de weersomstandigheden, van de jacht, enzovoort.
Nu komt hij dus in een totaal ander iets en dat vergt enorm veel van de mens.

Even terug naar dat offer. Het is een offer om jezelf los te maken van datgene wat je je hele leven bij je hebt gedragen en waaraan je je identiteit ontleent. Een spiritueel bewust mens weet in zijn denken heel sterk van licht en geest, mediteert en is daarmee bezig. En nu komt het er op aan - dat is de spirituele weerbaarheid - om tot een werkelijke diepe overleving te kunnen komen, in zichzelf en uiterlijk in deze wereld. De mens moet gaan inzien, inzicht krijgen, maar ook gaan beleven dat hij meer is, dat zijn identiteit groter is dan het stuk ellende dat hij in zijn leven heeft gehad.
Wanneer de mens daar aankomt, dan heeft hij een prachtige brug geslagen over de rivier van de intimidaties die hij in zijn leven heeft gehad.

Nu moet hij nog over de brug heen lopen naar de andere kant. Dat is moeilijk. Hij heeft de brug dan geslagen met zijn inzicht, werkend, niet alleen vanuit zijn emotiegebied, maar hij heeft zijn liefdeskracht als het ware al ingeschakeld. En dan lijkt het op een strijd tussen de liefdeskracht van het hart, het hartchakra - dat is de eigen waardigheid, het diepste Zelf-respect, Zelf met een hoofdletter van het hoger Zelf - en de menselijkheid die zich baseert en identificeert met zijn lijden, zijn ellende, zijn verdriet.

In een meditatie heb ik gevraagd: waarom moeten wij mensen eigenlijk altijd een offer brengen? Ik hou niet van offers brengen, denk ik bij mezelf. Waarom moet dat?
De mens brengt het offer zolang hij denkt dat dit een offer is. Zodra je niet meer denkt dat het een offer is, ben je vrij. Maar wij zijn groot gebracht hierin. Wij zijn groot gebracht in het offers moeten brengen, in jezelf wegcijferen, in jezelf niet mogen zijn.

Wat nu kan veranderen betreft de gelijkwaardigheid tussen geest en materie. Dus de menselijke waardigheid in eenheid met geest in zichzelf.

--- Mij werd ook duidelijk: in wezen maakt het niet eens uit, kosmisch gezien, of je nu intimideert of geïntimideerd wordt, het levert uiteindelijk toch dezelfde pijn op.

Z: Alles wat aan intimidatie van buiten naar je toe komt of van binnen naar boven komt, heeft hetzelfde effect als wat jij doet naar de ander toe. Dus in wezen maakt het niet uit.

Staan in je kracht

--- Het greep me heel erg aan wat je allemaal zei over dat vergeven. Je hebt nu de helft van mijn vraag beantwoord. Ik had een vraag die te maken heeft met intimidatie van buiten. Mijn zoontje wordt maandag geopereerd, daar heb ik de hele week veel angst om gehad. Niet zozeer om wat er zal gebeuren na de tijd, maar omdat hij iets over zich heen krijgt wat hij niet wil. Ik merkte dat bij mij hele oude dingen gingen werken en ik voor hem helemaal geen hulp meer zou zijn, omdat het allemaal mijn stukken aanraakt. Hoe moet ik mijzelf dan vrij maken?
Je zei net iets over die brug, van de ene kant het oude en de andere kant het nieuwe, dus helemaal vrij gaan staan in je kracht, los van dat oude. Dan zit ik daar maandag met hem op mijn schoot en dan komt dat naar hem toe.
Ik kan me voorstellen dat ik dan zelf in mijn kracht ben. Maar wat nu naar hem? Hij is twee jaar en hij ervaart dat waarschijnlijk anders dan ik op dat moment. Wat kan ik doen?

Z: Je nodigt me uit om de dingen nogal duidelijk te zeggen. Elk mens die door datgene wat van buitenaf naar hem toekomt, aangeraakt wordt, deelt dit in zijn uitstraling mee aan de ander. De angst en alles wat daar mee samen hangt, heeft dus heel veel ouds bij je aangeraakt.
Ergens zijn dat liefdevolle handelingen van het eigen hoger Zelf, om je als het ware er toe te zetten om de inzichten die je hebt dan ook te gebruiken. Dus jouw hoger Zelf geeft jou heel liefdevol aan: mens kijk nu naar jezelf, je hebt zoveel inzichten, gebruik dat nu.

Dat kindje is in zijn bewustzijn en in de materie nog erg afhankelijk. Het zit nog helemaal aan jouw aura vast als het ware. Datgene wat er bij jou speelt kan bij hem grote onrust veroorzaken, óf hem rustig en kalm maken. Jij hebt het inzicht.

Je wordt gebracht naar die eigen oude stukken die je blijkbaar nog niet helemaal hebt verwerkt. Als je nu die brug zou kunnen slaan, dan krijg je in jouw aura, je energieveld, een mate van ruimte en rust, wat zich meedeelt aan het kind. Ik heb zelf in het ziekenhuis gewerkt en ik heb deze operaties meegemaakt, ik werkte op de O.K., en weet dus dat zo'n roesje niet zo erg is, zo'n klein kapje is niet zo erg. Het gaat erom wat er van tevoren gebeurt. Dat is erg of niet. Wanneer de arts en de verpleegkundigen, de ouders zo'n kind van tevoren in rust kunnen laten zijn, dan merkt hij niet eens dat dat roesje komt. Daarna is er wel wat pijn en droog en naar, maar goed. Maar dat moment, van enorme doodsangst als het ware, is iets wat jij ervaart, dat zie ik. En dat komt uit een oud herinneringsveld van geweld wat ooit is geweest, wat in dit leven ook is aangetipt, niet in die mate natuurlijk, maar waar je nu een zo groot inzicht in hebt, dat je dit nu kunt gaan gebruiken. Werk daarmee. Breng dat offer.

En wat is dat offer nog meer? Dat offer houdt ook in dat je je affectie die je naar jezelf hebt gericht door je vast te klampen - zoals niet jij alleen maar iedereen doet - aan je miskenning, aan je schuldgevoelens, aan je zwakten, je onmacht, alle negativiteit in jezelf, je schaduwkanten, los moet laten. Door je daaraan vast te klampen heb je jezelf als het ware bevestigd. En nu komen er nieuwe inzichten en dat vraagt dan om die oude bevestigingen los te laten en met de nieuwe inzichten tot vernieuwing te komen.
Dat is het echte offer.

Weerbaarheid

--- In de periode van over de brug gaan voel ik mij bij mijn eigen proces erg kwetsbaar, omdat de oude identiteit weg valt. Ik voel dat er iets van agressie nodig is om er vorm aan te geven.

Z: Klopt. Het is niet agressie maar een andere vorm van weerbaarheid. Ik zou het geen agressie noemen. Dat was eerst, maar dit is een nieuwe vorm van spirituele weerbaarheid die je in jezelf moet gaan koesteren, gaan aankweken als het ware. En die spirituele weerbaarheid kan alleen in de mens plaats vinden, want hij zit dan inderdaad op dat punt van, ik noem dat ‘de maan niet meer en de zon nog niet’, net in dat tussenstadium.
Daar is de mens heel kwetsbaar, want hij heeft net zijn oude jasje afgelegd, brr wat koud, want hij heeft nog geen nieuw jasje. Zo zie ik het. Dat heb ik zelf ondervonden heel lang geleden. En dat moment, dat kan tijden duren. Dat hangt er van af hoe snel je dat nieuwe jasje aantrekt en in de straling van de geest komt, van de zon dus in jezelf.

En hoe kun je dat bespoedigen? We kunnen toch niet uren, dagen, maanden, zitten gaan wachten. Wij moeten niet gaan wachten op datgene wat komt. Nee, wij gaan iets doen met datgene wat wij weten, wat wij aan inzicht hebben. Ik denk dat het bespoedigen van dat tussenstadium ‘de maan niet meer en de zon nog niet’ alleen kan gebeuren doordat je als mens je absoluut baseert op je eigen waarden en zelfrespect, ondanks of juist vanwege dat wat je allemaal hebt gedaan of ondervonden.

Dat is moeilijk. Hoe kan je je nu baseren op jouw Zelfrespect, met een hoofdletter, in jouw waardigheid, juist op datgene wat je pijn heeft gedaan, je schaduwkanten, je miskenning, schuld-gevoelens en schaamte? Dat kun je door te begrijpen dat al deze aspecten altijd in de mens leven, dus ook voor jou als mens noodzakelijk zijn om - dat is die overlevingsstrategie - tot vernieuwing te kunnen komen.

En dan denk je: moeten we dan dankbaar zijn voor al het lijden? Dat is een beetje moeilijk. Als ik naar mijn leven kijk, denk ik: als het anders was geweest, ja dan had ik ook anders gehandeld. En toch heeft alles wat ik heb beleefd mij gemaakt tot wat ik ben. De mens die ik nu ben.

--- Ik wil hier graag even op doorgaan. Mijn vriend is terminaal. Ik heb met hem tien jaar lang veel strijd gehad. En wat ik nu deze keer hoor, denk ik: dit was dus het blootleggen van ontzettend veel intimidatie.
Tegelijk voel ik ook een stuk zeer, omdat ik zolang er intimidatie is, ook niet in mijn liefdeskracht ben.

Oude pijn

Z: Ja, maar waar kwam die intimidatie vandaan?

--- Van oude pijn aan wonden in ons eigen innerlijk wat via elkaar op tafel kwam, of aan het licht kwam. Tegelijk voel ik de pijn dat de liefdeskracht toch bijna tot bloei is gekomen. Maar mijn vraag is - want ik voel daar heel veel twijfel en verwarring over - kan je in dat stuk dat je samen hebt gedeeld, ook een bepaalde liefde voelen?

Z: Ja, als we nu eens tot het begrip konden komen en daardoor tot werken daarmee, dat in alles wat ons gebeurt, hoe liefdeloos het ook lijkt - denk niet dat ik de liefdeloosheid propageer - altijd puntjes zitten die vernieuwing geven, aanleiding zijn tot vernieuwing.
Want datgene wat u nu aan intimidatie hebt beleefd in deze relatie, komt nu heel duidelijk op tafel in jouw denken, in jouw inzichten.

Wat ga je hier nu mee doen in deze laatste fase? In jezelf komen tot het offer van het durven loslaten van de affectie naar jezelf toe van alles wat is gebeurd.
En in jezelf daardoor ruimte kweken als het ware, je creëert dat. Dit zijn die scheppende energieën waardoor je aan hem die vernieuwingsenergieën kunt geven die hij nu nodig heeft om tot zijn ruimte en verwerking en loslating te kunnen komen. Mag ik naar je kijken?

Alles wat je hebt ondervonden heeft ook wel pijn gedaan, maar het heeft je wel tot een spirituele weerbaarheid gebracht die je nu met hem kunt delen. De spirituele weerbaarheid bestaat daaruit dat je die inzichten die je hebt, kunt gaan gebruiken om hem te helpen om over de brug te komen.

--- In deze laatste fase nog?

Z: Ja. Maar dat kan alleen wanneer je het offer brengt om de bevestiging van ‘ik ben miskend’ los te kunnen laten.
De zwaarte daarvan. Dan word je vrij. En die vrijheid geeft hem kracht om ook vrij te worden. Letterlijk. Je kunt het.

--- Maar nog even een vraag. Mijn twijfel af en toe is dat ik zo’n faalgevoel kan hebben; daar kan ik dus met andere ogen naar kijken.

Z: Ja, daar kun je nu met andere ogen naar kijken. Het is zelfs goed dat wij zo nu en dan twijfel, angst, een faalgevoel in onszelf hebben, want anders zou een mens naar de andere kant vallen, hoogmoedig worden, en ook niet meer de juiste punten gaan zien, want dan doe je dat vanuit een vergroot ego.

--- Dank je wel.

Z: Ik denk dat het duidelijk moet zijn, dat wanneer wij alles wat in ons leven is durven accepteren als zijnde, dat het naar ons toekomt, opdat er in ons iets mee gedaan kan worden, er andere invalshoeken, uitgangspunten gaan komen, waardoor je een hele nieuwe manier van optiek krijgt van er mee te kunnen werken, er in te kunnen staan. Dat hebben we nodig. Dat verhoogt het trillingsgetal van de mens, dat samen moet gaan vallen met de verhoging van het trillingsgetal -niveau van de aarde. Dat is noodzakelijk.

--- Ik zou nog even willen inhaken op de kracht niet hebben om die brug over te gaan. Als we 'loslaten' interpreteren als: we moeten alles loslaten, ook de neutrale kracht die daar achter zit, dan hebben we inderdaad de kracht niet.
Ik denk dat we los moeten laten de wijze waarop we met die kracht omgaan.

Z: Juist.

--- Agressie moet je loslaten want dat heeft een hele negatieve klank. Ik noem het wel gezonde agressie. Agressie is in feite je vuurkracht, gewoon ook je aardse scheppende kracht. En die kan destructief en constructief werken. We zouden de gebondenheid aan het lijden moeten loslaten, dan blijft de vuurkracht in zijn zuiverheid over en die kunnen we hanteren om constructief de brug over te gaan. Ze zeggen wel eens: niet strijden tegen, maar strijden voor.

Z: Ik heb heel duidelijk gemaakt dat het er niet om gaat om alles zomaar los te laten. Dat heeft geen enkele zin.
Het gaat erom dat wij loslaten de zwaarte van de affectie, die datgene waar wij mee bezig zijn, op onszelf heeft.

Daar gaat het om. Wanneer wij dat kunnen loslaten, maken wij iets in onszelf vrij, daar komt ruimte voor en dan wordt agressie niet agressie, maar dan wordt het inderdaad een vuurkracht waar je mee kunt werken. Maar ook zelfs een vuurkracht kan louterend werken en kan uiteindelijk in een heel stil innerlijk vuur veranderen.
Waar het dus echt om gaat is dat je niet moet denken dat je zo maar ineens al je angsten, al je twijfels, al je boosheid, los moet laten. Dat is onzin. Maar dat je als mens de kracht in jezélf hebt, en dat is de vuurkracht, dat is het kundalinivuur, dat is geestkracht, en dat noem ik spirituele weerbaarheid. Vooral wanneer de inzichten daartoe verscherpt zijn, gestimuleerd zijn, dan kun je die innerlijke vuurkracht, dus het kundalinivuur, gaan gebruiken om je los te maken. Dat is het offer van de affectie, dus de genoegdoening die je krijgt door jezelf als slachtoffer op te stellen in je angsten, je twijfel, je lijden, wat dan ook.

--- Ik noem het voor mezelf ook wel eens zo: zoveel kracht als je hanteert om oude dingen vast te houden, net zoveel kracht heb je om het nieuwe aan te gaan.

Z: Ja, dat is waar. Alles wat je aan inspanning moet doen om de miskenning, de angst en de twijfel vast te houden, net zoveel energie kost het je om het los te laten.
Waar kies je voor?

---Dus in feite kun je nooit zeggen ik heb geen kracht.

Z: Nee, want die is er altijd. Alleen kun je die aan twee kanten invullen.

Opnieuw vergeving en acceptatie

--- De vorige keer heeft u het er over gehad dat vergeving het eindstadium is. Iemand gaf het voorbeeld van een televisieprogramma van twee vrouwen waarvan één wel tot vergeving kwam en de andere niet. Daar heb ik heel veel over nagedacht en ik heb er ook wel moeite mee in het werk met cliënten. Omdat ik ook merk dat niet iedereen tot vergeving wil komen en die beslissing ook neemt.
In diezelfde tijd las ik een artikel van een vrouw die zei: ik wil het vergeten, ik wil niet vergeven. Als een hulpverlener me dwingt, me wil brengen tot vergeving en het steeds aanraakt, dan zit die hulpverlener in zijn machtstrilling.
Ik merk in mijn werk zelf hoe voorzichtig je moet zijn om die ander in zijn proces te laten en te kijken tot welk punt die zelf wil gaan.

Z: Zo kun je zelfs vanuit hele goede bedoelingen toch intimidatietrillingen aan de hulpvrager geven. Ik wil nog even terug komen op die vergeving. Vergeving kan namelijk pas plaats vinden - en daarom geef ik dat een hoge plaats - wanneer er in de mens een absolute acceptatie is gekomen. Dan pas kan vergeving ontstaan. Eerder kan dat niet, want dat werkt tegen elkaar in.
Als iemand je wat doet en je zegt nou ja goed, vergeven en vergeten, maar dat blijft verder zitten en je hebt dat niet geaccepteerd, dan wroet dat als het ware verder. Het is net een kankergezwel waardoor je absoluut niet tot een werkelijke vergeving kunt komen. Dat kan pas echt wanneer je hebt ge-accepteerd dat dit naar jou toe moest komen.
Soms begrijp je een heel leven lang niet waarom, en soms ontdek je dat daar aspecten in hebben gezeten die voor jou belangrijk zijn geweest.

Ik kom even terug op die subtiele trillingen vanuit de hulpverlening. Elk mens heeft absoluut recht op de eigen procesvoering, in de eigen tijd en vanuit de eigen trillingen en vanuit het eigen niveau. Geen enkele hulpverlener heeft het recht daarin een bepaalde intimidatie aan te brengen, vanuit het inzicht van die hulpverlener.

Dat is dan ook de gelijkwaardigheid die in de menselijke warmte verpakt zit, waardoor een gevoel van eigenwaarde en veiligheid gaat komen. Die veiligheid geeft een mens de kracht om tot de eigen waarden, zelfrespect en veiligheid te kunnen komen. Er is een Bijbelse uitspraak: ‘waar meer dan twee tezamen zijn, ben ik in uw midden’.
Ik heb me heel lang afgevraagd wat het betekende, totdat ik het duidelijk hoorde, dat waar de mens naast de andere staat - hij hoeft niets te begrijpen, niets te weten - hij alleen vanuit de gelijkwaardigheid van het Zijn die andere mens iets van zijn eigen warmte geeft. Daardoor komt iets vrij van het herkennen van geest en dat is: ‘Ik zal met u zijn’.

--- Zohra kun je nog eens precies zeggen hoe het zit met vergeven naar mijzelf en naar de ander, van dingen die fout zijn gegaan?

Z: In een van mijn gedichten schrijf ik: *zoveel heb ik niét gedaan, zoveel heb ik mis verstaan.* Er is geen mens die niet in zijn/haar leven dingen doet of juist niet heeft gedaan, waar hij later geen spijt over krijgt. Dat kan niet anders. Geen enkel mens is zich altijd bewust hoe hij of zij op dat moment in werkelijke liefde kan handelen.
Vanuit het bewustzijn wat u toen had, handelde u.
Nu kijkt u ernaar vanuit een vernieuwd bewustzijn. Wanneer u er zo naar kunt kijken, dan brengt u weer het offer van die affectie.

En wat bedoel ik nou toch met die affectie? Met die affectie en het offer van het loslaten daarvan bedoel ik: je niet meer vast te houden, vast te klampen aan wat je denkt verkeerd te hebben gedaan. Want dat vasthouden geeft u een stuk veiligheid, een schijn van veiligheid. Die schijn van veiligheid heeft een mens soms nodig om zich staande te kunnen houden.

Maar nu komen we dus aan een nieuw stuk, een nieuwe fase van ons bewustzijn, hoe we daarmee omgaan. Blijven we daarin, dan gebeurt er niets nieuws. Kunnen we komen tot: oké dat is zo, dat is zo geweest, maar ik durf het nu aan om dat los te laten, want ik wil nu vanuit mijn nieuwe inzichten mij daar vrij van maken, dan kom je in de werkelijke acceptatie en de uiteindelijke vergeving. Want vergeving is eigenlijk niets anders dan dat je accepteert wat er aan liefdeloosheid of verkeerds is geweest.

Laten we even in stilte zijn en ons nergens op richten, maar gewoon in vreugde jezelf durven zijn en loslaten. En wat is loslaten? Dat is gewoon lekker in jezelf zijn, wat ben ik blij dat ik deze mens ben, wat ben ik blij dat ik ondanks alles wat ik heb doorstaan en beleefd toch steeds verder mag gaan en mijn eigen brug mag bouwen. Dat is de brug van de hoop, de regenboog van geest tot materie, van materie tot geest. En ik loop over deze brug. Ik heb het zelf in mijn hand en ik ben geen slachtoffer van intimidaties. Ik ben vrij. Vrij in mijzelf.

Vreugde geeft kracht. Blij zijn met je eigen zijn, hoe je omstandigheden ook zijn, is een enorme kracht om juist door de omstandigheden waarin je verkeert, met vreugde, met levensvreugd en levensmoed er doorheen te gaan.

Respect voor jezelf, liefde gericht naar al jouw emotietrillingen, liefde vanuit het hartchakra, geeft jou vrijheid, ruimte, eindelijk de mogelijkheid om werkelijk jezelf te zijn.

--- Zohra, ik denk aan iemand die tweemaal een levenspartner heeft verloren aan een ernstige ziekte. Daarnaast is haar dochter vertrokken, zij wil geen contact meer hebben met de familie. Ik denk dat dat ook een vorm van intimidatie is, alleen dat het wat sterker extern ligt, wat meer buiten jezelf als de voorbeelden die tot nu toe genoemd zijn. Het tweede geval is iemand die zwaar depressief is. Zij is liefdeloos opgevoed, toen zij twee jaar was is haar moeder overleden. Dat zijn toch wel externe omstandigheden en niet direct vanuit gevoelens, of een stukje karma wat in jezelf kan spelen. Zou je hier wat dieper naar willen kijken?

Z: Ik zou dat niet alleen extern noemen, het is ook zeer duidelijk intern. Laten we met het eerste beginnen.
De mens die tot twee keer toe de levenspartner verliest kan daardoor ontredderd achterblijven. Wij hebben aan de ene kant liefde en warmte nodig. Ga je je daar teveel mee identificeren, wordt dat jouw identiteit, dan is het een valkuil. Dat heeft tot gevolg dat er een innerlijke verzwakking ontstaat, waardoor iemand een lang rouwproces nodig heeft om als het ware de scherven van zijn ziel weer bij elkaar te vegen. Een huwelijk vol liefde, warmte, veiligheid, ontkracht soms. Hoe kan dat nou?

Hierin kunnen wij nu met onze spirituele inzichten een heel duidelijk onderscheid maken. Ik noem dat altijd het zwaard des onderscheids: wanneer je jezelf teveel identificeert óf met het positieve, dus laten we zeggen met de lichtkant ervan, óf met het negatieve, de schaduwkant ervan, kunnen beide kanten ontkrachten.

Het merkwaardige hierin is, dat de negatieve kant meer weerbaarheid schenkt dan de positieve kant. Begrijpt u dit?

Dus wat gebeurt er? Dat door de liefde, de warmte, de veiligheid de eigen spirituele weerbaarheid als het ware onder een heerlijk donzen dekbedje komt. En het daar lekker warm vindt en misschien word je wel geestelijk lui of zo. Het is alsof er niet meer genoeg kracht doorkomt.
Als je tot dat inzicht komt kun je begrijpen dat iedere intimidatie - want dat is ook intimidatie, dat is de liefdesintimidatie, hoe gek het ook klinkt - waar de mens zich te veel mee identificeert, je verzwakt. Ik weet niet of dit een antwoord is op de vraag. U vroeg mij wat die mevrouw zou kunnen doen.

Dit kunt u naar voren brengen vanuit uw eigen vertaling en haar dus proberen duidelijk te maken, dat zij weer tot zichzelf moet komen. Het is net of je, wanneer je je zo identificeert met de geliefde die je gaat verlaten, je als het ware geamputeerd bent. En dat het nu zaak voor haar is om zichzelf weer bij elkaar te vegen en er weer een compleet geheel van te maken.
Nu de tweede vraag over depressief zijn.

--- De oorzaak daarvan is eigenlijk een liefdeloos leven.

Z: Daar zie je wat ik zojuist zei, de ene kant, de schaduwkant, de liefdeloosheid. Zij heeft nu de bevestiging en de erkenning vanuit warmte, menselijke warmte en liefde heel sterk nodig. Ik kijk even naar haar en zie dan dat zij in deze depressie zichzelf kan terugvinden met uw hulp. Dat betekent dat u haar niet moet bevestigen in de affectie van het slachtoffer zijn, want dat is een bepaalde bevestiging. Ergens is een mens die zich slachtoffer voelt iets, het klinkt gek, maar zij is toch iets.

Dus dat moet u heel voorzichtig proberen te veranderen en daarnaast vanuit uw menselijke warmte haar zelfrespect weer stimuleren, want dat is ze een beetje kwijt. Zo subtiel werken deze trillingen, deze energieën. Aan deze voorbeelden zie je hoe dat werkt. Wij mensen proberen daartussen onze bruggen te slaan. Soms lukt dat en soms niet helemaal.

--- Ik ben ongelooflijk blij met wat je zei over ervaringen in twee verschillende relaties, waarbij iemand door de liefdeloosheid krachtig kon vechten om zichzelf te blijven en waarbij de weekmaker van die liefdesrelatie eigenlijk zo ontzettend verraderlijk is. Dat is precies wat ik zelf ook ervaren heb. En dat heeft me ineens een heel stuk inzicht gegeven.
Z: Dus weer: als wij het aandurven om ook in de schaduwkanten van ons leven, de punten van licht - soms zijn het maar kleine puntjes - te herkennen, dan kunnen wij ook die schaduwkanten aan, menswaardig aan, in zelfrespect, in eigen waardigheid.

Machtstrilling

--- Is er een soort herhaling door de eeuwen heen van gebeurtenissen, zoals bijvoorbeeld bij de ondergang van Atlantis. Krijgt de mensheid gewoon steeds weer dingen herhaald?

Z: Ik vind het heel fijn dat je deze vraag stelt, want de oorzaak van het werkelijke leed en de liefdeloosheid op de wereld, is de machtstrilling. Door de eeuwen heen hebben alle regeringen, alle godsdiensten, alle religies, alle mensen geprobeerd zich met machtstrillingen te bevestigen en bijna altijd ten koste van anderen. Datgene wat hier is aangereikt over verandering van het trillingsgetal, houdt in - en ik weet echt niet hoelang dat zal duren - dat er een verandering gaat komen door het inzicht van de mensheid hoe machtstrilling het

wérkelijke kwaad is. Een machtstrilling is altijd een bevestiging vanuit een geestelijke energie in de materie.

Door de eeuwen heen is dit gebeurd, dat is een enorme spiraal geweest. Iedere tweeduizend jaar komt de mensheid tot een vernieuwing van bewustwording.
Wij zijn nu op de grens van de komende tweeduizend jaar. Dan zal er door de vernieuwing van bewustwording toch op een andere wijze gewerkt worden met machtstrillingen.
Maar dat kan pas wanneer het bewustzijn tot de erkenning en de acceptatie komt van wat macht doet met de mens. Dat is wat wij nu om ons heen zien aan al het geweld, al het kwaad dat plaats vindt. Als je goed oplet dan zul je de hele dag door merken, dat mensen, maar ook jijzelf, intimidatie, dus machts-trillingen uitzenden en ontvangen.

--- Ik maakte het onlangs aan den lijve mee. Ik was op bezoek bij mijn broer.
We zaten te praten en zijn vrouw zei dat ze gaat studeren. Hij is een man die altijd heel autoritair is geweest. Dus ik zei zo: ‘heerlijk dat je je studie gaat oppakken en als je dan thuiskomt, staat er een kopje koffie voor je klaar en dan kun je even rustig bijkomen.’ Waarop hij opvliegt: ‘jij moet je mond houden, want het is net of je jouw wil op wil leggen hoe zij dat moet doen’. Ik had zoiets van ‘wat gebeurt hier?’ Later dacht ik ‘dat is intimidatie, een patroon dat hij zelf heeft raakte ik dus aan.’

Z: Iets van wat je naar voren bracht, een trilling daarin, raakte bij hem een onverwerkte intimidatie aan, waardoor dit bovenkwam en hij het kon gaan herkennen en verwerken. Zo werken dus de kosmische energieën. Als ik jou was zou ik het me niet te veel aantrekken, maar aan de andere kant is het goed om ook te zien dat er onbewust, heel goed bedoeld, toch iets belerends naar hem toeging. Iets wat nog niet klaar is,

wordt daardoor aangeraakt, verscherpt en gestimuleerd. Dat geeft ons weer een duidelijker inzicht hoe je onbewust iets kan uitstralen.
En als wij dan werken met kosmische energieën, dan is het goed om hiernaar te kijken.

--- Zohra als je heel lang op een bepaalde manier naar dingen gekeken hebt en vanuit intimidatie hebt gereageerd, dan bouw je blokkades op, geestelijke blokkades die zich vast zetten in je lichaam. Als je op een gegeven moment tot een bepaald inzicht komt, dan zou je die lichamelijke blokkades ook los kunnen laten.

Z: Soms gaat dat niet, als dat zich al helemaal heeft verankerd en vastgezet in het lichaam. Het lichaam is natuurlijk zwaarder. Mijn eigen ervaring hierin is, dat door de enorme zware belasting in het jappenkamp ik bepaalde dingen heb opgelopen die nu op oudere leeftijd wel degelijk voelbaar zijn, vooral op momenten dat ik mij zelf innerlijk verzwak door nervositeit. Bijvoorbeeld ik moet de trein halen en dan komt die treintaxi te laat en ben ik bang dat ik de trein mis ... enz. Onmiddellijk gaat datgene wat ik heb overgehouden van dat jappenkamp opspelen. En dan denk ik: stommerd daar ga je weer. Alle inzichten en toch ...

Dat betekent dus dat wij steeds alert moeten zijn en eigenlijk nooit kunnen verzwakken. Maar die blokkades zullen bijna nooit geheel verdwijnen. Maar je kunt wel een nog alleszins prettig leven hebben doordat je je niet laat intimideren door de zwaarten ervan. Is dat hoopvol?

Stemmen horen

--- Zohra ik heb wel eens vaker te maken gehad met iemand die ‘een stem’ had die heel erg intimiderend was, die allerlei

vervelende opdrachten gaf. Als ik zo iemand als cliënt krijg probeer ik toch zo goed mogelijk te helpen.
Maar ik merk toch dat ik me er dan niet helemaal zeker over voel wat ik die persoon te bieden heb.

Z: Ja, het stemmen horen heeft verschillende niveaus. Veelal is het MPS, Meervoudig Persoonlijkheids Syndroom. Vanuit de wetenschap, medische wetenschap, psychiatrie, wordt dat gelieerd aan datgene wat die mens in z'n jeugd vooral aan seksuele intimidatie heeft ondervonden. Dat is wel waar. Maar daarnaast, vanuit de spirituele wetenschap, wordt gesteld dat datgene wat de mens aan seksuele intimidatie in dit leven heeft ondervonden veelal een herhaling is van datgene wat in de herinneringsvelden nog aanwezig is.
En nu gaat het erom hoe wij een brug bouwen tussen de medische wetenschap, dus de psychiatrie en deze spirituele wetenschap. Wanneer een hulpverlener, zeker een reguliere hulpverlener, zou weten hoe dat precies op elkaar aansluit, dan kan hij er veel meer mee. Die persoon waar u over spreekt, die deze stemmen hoort, heeft een heel groot schuldgevoel, bewust of onbewust, ik denk voornamelijk onbewust, ietsje bewust, dat vanuit een ander leven in hemzelf aanwezig was en door omstandigheden in dit leven werd geaccentueerd en gestimuleerd.

Dat is noodzakelijk, want hierdoor kan hij komen tot de herkenning daarvan en tot het kunnen verwerken en het transformeren ervan. Het zou goed zijn om op deze wijze daar met hem mee te werken en hem heel voorzichtig uit te leggen dat ook alleen het denken dat je een schuldgevoel hebt - terwijl dat misschien helemaal niet zo is - al zo veel kan gaan doen.
En het stemmen horen heeft heel veel te maken met de intimidatie in de seksualiteit.
Heeft dat met die persoon ook plaatsgevonden?

--- Ik heb zowel met een vrouw als met een man gewerkt aan dit probleem.

Z: De seksuele intimidatie die heeft plaatsgevonden is door de vrouw ondervonden, door de man is het gedaan.
Beide aspecten brengen bij beide personen zowel schuld- als miskenningtrillingen, schaamte teweeg. Dat kan zich dan uiten vanuit overlevingsstrategie in een stem die men hoort. Dat hoeft helemaal niet vanuit een geest buiten jezelf te zijn, maar vanuit een oud gegeven in je eigen energieveld, dat zich, als het heel sterk is, kan manifesteren als een stem. Om deze mensen hier nu uit te halen, is denk ik vooral in dit drieluik toch heel veel gegeven wat je kunt gebruiken. En je eigen menselijke warmte is daar de poort voor.
--- Ik heb een patiëntje van negen jaar onder behandeling. En dan kom ik even terug op o.a. weer een stem in het hoofd. Hij had het ook al als baby zijnde, bonkte vreselijk tegen de muren aan. Het is een tijdje weg geweest.
Nadat zijn grootvader is overleden is de stem weer terug gekomen. De stem heb ik nu weg kunnen krijgen, maar hij blijft angstig en blijft bonken. Hoe komt zo'n jong kind aan een stem. Uit een vorig leven? Heeft hij dat mee gekregen, is er iets gebeurd?

Z: Verlatingsangst. Er zit een hele grote verlatingsangst in, die hij heeft ondervonden in een ander leven, een gewelddadig leven, verlatingsangst daarin. Is zijn grootvader gestorven?

--- Ja, een half jaar geleden is zijn grootvader gestorven en daar kon hij heel goed mee praten. De afgelopen jaren heeft hij de stem niet gehoord, maar nu is die weer terug. Hij kan met mij ook heel goed praten, dus misschien is dat een soort vertrouwen in mij, waardoor hij rustiger wordt.

Z: Ja, datgene wat bij hem aanwezig was vanuit een oud gegeven, de verlatingsangst, die heel groot is geweest en onveiligheid veroorzaakte, die door het overlijden van de grootvader weer gestimuleerd is. Datgene wat u kunt doen is hem als het ware weer terug brengen in de eigen veiligheid, zonder dat hij zich van u afhankelijk maakt.
Want dan komt hij van het een in het ander. Daar moet ik u voor waarschuwen, daar kan ik enkele trillingen van zien dat dat zou kunnen gaan gebeuren. Ik zeg niet dat het zo is, maar ...

--- Hij moet het toch zelf gaan doen, maar hoe zeg ik dat het beste?

Z: Hij moet het toch zelf gaan doen, ja. Wederom, ook een kind kun je brengen tot de eigen waardigheid en het zelfrespect, zonder dat hij zich daardoor afhankelijk gaat opstellen. Maar ook weer dat hij niet naar de andere kant valt natuurlijk en een klein terroristje gaat worden. In dit kind is behalve verlatingsangst en onveiligheid ook een zucht tot vernieling, tot destructie.

--- Op dit moment nog niet.

Z: Maar het is aanwezig en er wel eens uitgekomen, misschien dat u dat niet weet.
Maar het ligt er nog te sudderen, zal ik het maar noemen, en door een goede begeleiding kan dat getransformeerd worden.

--- Wat kan ik daar aan doen, in welk opzicht een goede begeleiding geven? Moet ik daar de ouders voor inschakelen?

Z: Je moet hem tot liefde brengen, tot liefde in zichzelf.

Dat is ontzettend moeilijk en ik heb zelf gemerkt dat teveel praten niet goed is, belerend zijn is ook niet goed.
Alleen door de rust en de acceptatie van de mens zoals hij is, gebeurt er al van alles. En door de ruimte in uzelf stimuleert u de aanleg tot ruimte maken die elk mens heeft, dus ook dit kind in zichzelf.

Warmte, ruimte

--- Je hebt daarnet gezegd dat je door tegenslagen in je werk, in je leven, dat je daardoor weerbaarder kunt worden. Voor mezelf kan ik dat heel goed invullen en ook heel goed plaatsen. Maar nou heb ik drie kinderen en die probeer ik gewoon een bed van warmte als het ware mee te geven.

Z: Ja, dat is weer dat subtiele, het onderscheidingsvermogen dat wij moeten hebben.
Die grens is heel subtiel. Aan de ene kant een kind warmte, veiligheid geven, maar nooit zodanig dat het zich daardoor niet tot de eigen kracht kan gaan ontwikkelen. Ik heb in mijn praktijk iemand gehad, een jongeman van nog geen twintig, die van de ene inrichting naar de andere was gegaan, die zo verwend was, die zo opgevangen was door zijn ouders, dat hij echt zelf helemaal niets kon.
Die emotioneel ook totaal verzwakt was.

De grens kun je alleen maar zelf stellen en zien wáár je die moet stellen. Wat ook heel erg belangrijk is, zeker in het omgaan met mensen die nog niet tot een eigen zelfdiscipline hebben kunnen komen, is om dit bij die mensen heel duidelijk te stimuleren. De jonge mens van nu is heel vaak een reïncarnatie vanuit geweld en oorlog, welke dan ook. Er zijn er genoeg geweest, die een zodanige discipline hebben gehad,

dat zij als het ware allergisch zijn en nooit meer iets willen weten van discipline. Maar een mens kan niet leven in onze wereld zonder een mate van zelfdiscipline. Die moet zich dus ook uitdrukken in een uiterlijke discipline, want anders passen we niet in deze maatschappij. Dan vallen we er uit, dan zijn we de outlaws, dan gaat alles verkeerd.

Ik kom heel veel ouders tegen die het niet meer hebben, die niet meer weten wat ze met die kinderen moeten aanvangen, niet weten hoe zij die kinderen naar een eigen zelfdiscipline moeten gaan leiden door hen te wijzen op het eigen zelfrespect en de eigen waardigheid. Terwijl aan de andere kant de grens zo subtiel is dat zij naar de andere kant vallen en een levensgroot ego gaan ontwikkelen en als het ware hun omgeving terroriseren.
Begeleiden kan dus alleen door in de mens van nu dit nieuwe spirituele bewustzijn heel sterk te laten worden.
De mens van nu moet in zichzelf daarvoor de ruimte vrij gaan maken.

--- Ja, vat ik het goed samen als ik zeg: je moet kinderen, maar ook je partner ruimte geven, maar aan de andere kant ook ruimte nemen, voor jezelf en je eigen ontwikkeling.

Z: O absoluut. Als je alleen maar ruimte geeft dan ontken je jezelf, dan ontken je geest in jezelf, dat gaat ten koste van je eigen waardigheid en dat reflecteert naar die ander wat je weer terug krijgt. Teveel ruimte nemen, dan doe je het net andersom. Wéér dat onderscheidingsvermogen om die subtiele grens te kunnen stellen.

Steeds weer opnieuw hoor ik in mezelf: het is erg belangrijk dat wij vanuit het individuele ik-besef - en indaling en realisatie van het spirituele bewustzijn - te komen tot een ‘wij’. Het is nu

de tijd daarvoor, gewoon met de mens die op jouw pad komt, of de mens die bij jou in huis woont, of de mens die je eigenlijk helemaal niet mag.

Ik moet nog wat zeggen. Ik vraag u om te begrijpen dat er in de afgelopen keren en vandaag heel veel is gebeurd. Het zijn niet zo maar dingen die er gezegd worden, of doorgevingen waar je afhankelijk van moet zijn, nee het zijn inzichten die heel diep in jullie zelf liggen. Het enige wat ik heb mogen doen is het als het ware herkenbaar maken, het er weer uithalen. Het licht er op laten schijnen. En dan denk je hé, dit wist ik toch al? Natuurlijk wist u het al.
Door de eeuwen heen wisten we dit al en nu gaan we daar mee werken.

Lichtvisualisatie

We gaan ontspannen zitten. Laat nu alles los wat er is gezegd. Laat het maar los. Het komt terug op de momenten dat je het nodig hebt, dat het je iets te zeggen heeft. En denk er om: het zit in je zelf. Alle kracht, alle licht, alle schaduw, alle schoonheid, alle puin. En jij hebt je eigen stoffer en blik om dat puin op te ruimen. Zo ook ieder ander.
En vanuit dit vreugdevol gegeven en de herkenning stellen we ons helemaal open voor de visualisatie, het visueel maken van iets wat altijd door in onszelf gebeurt.
Bij iedere ademtocht daalt het licht in.
Bij iedere uitademing geven wij het weer terug in het geheel van het Zijn. Zo werken wij mee aan het in stand houden en het tot stand brengen van vernieuwing en transformatie.

Wij mensen zijn eigenlijk vreugdevolle wezens, al lijkt dat er vaak helemaal niet op, toch is dat in ons. Vol vreugde laten wij nu de indaling van het licht toe, wij moeten dat bewust toelaten in onszelf.
Wij zien weer die prachtige straal van wit-gouden licht door ons heen gaan, in ons bewustzijn komen, in onze kruin-chakra. Iedere keer wanneer wij dit toestaan, ons er visueel op richten, zullen wij weer nieuwe perspectieven gaan ontdekken.
Want er is nog zoveel wat ons wordt aangereikt.
Met deze indaling van licht die wij visualiseren in ons bewustzijn, worden er weer ander hoekjes belicht.
Krijgen wij weer een ander wijze van zien, waardoor er nog meer herkenning en ruimte in onszelf komt.

Dankbaar laten wij dit licht door ons bewustzijn spelen en laten het dan nu door onze kleine hersenen achterlangs indalen. Dan zullen wij ervaren, voor korte of lange tijd, dat wij nieuwe perspectieven hebben aangereikt gekregen, omdat wij

toestaan dat steeds weer opnieuw datgene waar wij ons aan vasthouden, belicht wordt en daardoor in een steeds nieuwe vormgeving kan komen.

Het licht gaat verder en komt in onze nek, de nek die het bewustzijn moet dragen, de atlas van de wereldbol, ons hoofd en de verleiding van ons denken en vaak de zwaarten daarvan. Dat licht speelt dan door onze nek, door de wervels, de spieren, de zenuwbanen en het neemt nu daar de zwaarte van de emotietrillingen van het dragen van het bewustzijn weg. Want dit licht heeft zo'n kracht, kracht van liefde.

Wij brengen dit licht verder, het komt in onze schouders waar wij de verantwoordelijkheid dragen van ons leven, van ons zijn. En tot nu toe heeft die verantwoordelijkheid ons vaak zo zwaar belast, dat wij bijna niet onszelf durfden zijn. Nu komt er vreugde in onszelf en durven wij die verantwoordelijkheid aan, omdat wij onszelf accepteren en respecteren.

Het licht gaat verder en komt in onze longen. Wij halen eens diep en rustig adem en voelen dat als een bevrijding door ons heen gaan. Lucht, ruimte.

Het licht gaat verder en komt langs onze nieren, onze innerlijke en fysieke zuiveringsinstallatie. Het licht brengt daar liefdevol in herkenning die oude trillingen die wij nog gekoesterd hebben en waarvan wij dachten dat wij daar nog aan vastzaten.
Oude schuld- en plichtstrillingen, oude machtstrillinkjes, wat schaamte hier en daar.
Nu laten wij het los, de zwaarten hiervan.

En het licht gaat speels door alles heen en daalt verder in en komt in onze stuitchakra. Het bevestigt hier vanuit de vreugde

en de mate van speelsheid die wij mensen ook mogen hebben in onszelf, de spirituele kracht in ons menselijk zijn. Het licht gaat verder en komt in onze voeten. Wij merken dat wij de inzichten die wij hebben gekregen, niet alleen meer in ons denken zullen plaatsen, maar nu ook de kracht hebben om dat in onze menselijke persoonlijkheid, vanuit onze eigen warmte, te realiseren in ons zijn.

Wij pakken het licht met beide handen vast, dit prachtige wit-gouden licht en stuwen dat als het ware omhoog langs onze sacrale chakra's naar ons emotiecentrum toe en leggen nu geruststellend onze rechterhand op dat emotiecentrum.

Wij voelen dan dat wij, door de liefde in onszelf, onze waardigheid in onszelf herstellen door toe te staan dat deze oude emotietrillingen, maar ook de nieuwe die tot ons komen, ons niet meer van onszelf kunnen afhalen.
Wij zijn baas in ons eigen emotiecentrum vanuit ons dieper inzicht en de liefde van het hart.

Dan leggen wij nu onze linkerhand op het hartchakra en voelen deze verbinding en ontlenen daar onze levensvreugde en levenskracht aan, onze werkelijke spirituele weerbaarheid in ons menselijk materieel leven. Wij hebben de liefdeskracht in ons. Wij zullen vanuit deze liefdeskracht nu onszelf innerlijk bevrijden van de zwaarte van datgene wat ons in onze greep heeft.
En even zijn wij heel stil en richten ons hierop.
Licht en liefde in onszelf, de twee grootste pijlers van ons bestaan.

Dan brengen wij met beide handen het licht naar ons keelcentrum en weten dat wij nu deze liefdestrillingen ook in ons spreken zullen kunnen gaan brengen.

Wij brengen dit licht verder naar ons hoofd en leggen dan nu onze rechterduim op ons inzicht, het derde oog, het diepste inzicht en verbinden dat met die hoog-geestelijke aspecten van ons bewustzijn.
Dan leggen wij wederom onze linkerhand op het hart en voelen nu hoe deze verbinding ons een diepere kracht en vreugde zal geven.

En wij zeggen:

wij zijn in Gods heilige naam,
vanuit onze eigen liefdeskracht
in diepste acceptatie,
in werkelijk vertrouwen,
in onze diepste vergeving,
in werkelijke liefde,
in onze diepste innerlijke genezing,
in werkelijke eenheid.
AUM

Wij leggen onze handen nu open in de schoot en blijven even zo zitten, badend in dit licht, wetend dat het moet dienen om onze eigen plek, ons eigen zijn in de wereld van de materie te kunnen volbrengen.

Komen wij nu terug in de herkenning van onze persoonlijkheid, zittend op de stoel. Haal eens heel diep lekker adem, rek je maar uit, beweeg je nek alle kanten uit en voel je weer mens, gezegende mens.

Doorgeving:

Ik groet u

'Ik groet u gezegende mens
en zeg u dat in uw hart is ontwaakt
die Liefdeskracht waardoor Ik,
uw broeder in de Geest
en Wij allen aanwezig in de Geest
met u mens tot vernieuwing
van uw maatschappij en uw wereld
zullen kunnen komen.

Gezegende mens,
Ik groet u in diepe liefde en eerbied.
O mens, in het ontwaken van uw hart
zijt gij met Mij in eenheid gekomen.

Geliefde mens, gezegende mens,
werk met de Geest Gods in uzelve
nu in diepe vreugde en dankbaarheid,
in werkelijke gelijkwaardigheid
aan uw wereld.

Zegen rust op uw pad,
op uw werken, op uw zijn.

Wees in vreugde
en gedenk deze mijner woorden
dat gij nooit en te nimmer alleen bent,
eenzaam bent,
want in uzelve is de Geest Gods aanwezig.

Zo onderhoud het rudimentaire,
zo behoed het rudimentaire
hetgeen in u aanwezig is.
Voed het, spijzig het,
omring het met uw Liefde.
Draag het op uw linkerhand
en voed het met uw rechterhand.

Zo zegen Ik u,
Ik die tot u spreek
en tot u kwam
tweeduizend jaar geleden
en nu met u zal samen werken
tot vernieuwing van uw wereld.

Dat gij zijt in de zegen des Allerhoogsten
in eenheid met Mij,
uw Broeder.
Amen'.

Dank u voor uw aandacht.

Binnen de bewustwording van Nederland wordt er een geheel eigen bijdrage geleverd door Zohra Noach.
Sinds 1974 krijgt zij boodschappen van de geestelijke begeleiding van de mensheid, de Meesters van Liefde en Wijsheid.
Het is een boodschap van acceptatie en vertrouwen in eigen geestkracht, komend tot transformatie van schaduwkanten in verzoening door de liefde van het eigen zelf.
De ontstane ruimte leidt tot innerlijke verzoening, in verbinding met anderen.
In honderden lezingen, cursussen en studiegroepen is deze boodschap tot uitdrukking gekomen.